નવજોત.

૭૦૭૪ હુમત

હુખ્ત હ્વર્શ્ત

અવસ્તા :—અષવ બવાહિ યથ જરથુશ્ત્રો
સ્પિતામો.

અર્થ—સ્પિતમાન જરથોસ્તના જેવાં સાચ્ચાં બનો.
(આફ્રીને જરથોસ્ત ક. ૪ થા.)

બનાવનાર

બરજોરજી એરચજી બંજી
તે
મહેરબાન નશરવાનજી પીતીત પારસી ઑરફનેજના ધર્મશિક્ષક.

૭૦૭૪

નવજોત્.

જરથોશતી બાળકોને નવજોત્‌ને માટે તૈયાર કરવાની ચોપડી.

હુમત

હુખ્ત હ્વર્શ્ત

અવસ્તા—થ્વાંમ્ રતૂમ્ આયસે યેશતિ યિમ્ જરથુશત્ર‌ૅમ્ સ્પિતામ‌ૅમ્ ગએથીમ્ ગએથ્યનાંમ્ દામનાંમ્.

સાર—ગેતીની પેદાએશના સરદાર અશો સ્પિતમાન જરથોશ્તને હું યજશનેમાં યાદ કરૂંછું.

(વીસ્પરદ કરદો ૨ જો ફ. ૪ થો.)

મુંબઈ:

જમશેદજી નશરવાનજી પીતીત પારસી ઑરફનેજ

કેપતન પ્રિંટિંગ વર્કસ.

અર્પણ પત્રિકા.

બેહુશ્તનશીન રૂહુશાદ,

બાઇજી સાહેબ દીનબાઇ નશરવાનજી પીતીત,

કે જેવણુ જરથોશતી બચ્ચાંઓને ધર્મ-

ચુસ્ત થએલાં જોવાને ઘણા

આતુર હતાં,

તેવણંના પવિત્ર ફરોહરની યાદને,

આ નાનું પુસ્તક તેના બનાવનારે,

મોટાં માન અને હેશાંનની લાગણી સાથે,

અર્પણ કીધું છે.

આ ચોપડી વિશે અપાયલું મત.

. દખણના વડા શમસુલ્લ ઓલમા દસ્તુરજી સાહેબ હોશંગજી જામાસ્પજીએ આ ચોપડી મેહરબાંનીની રાહે તપાસીને પોતાનું મત આપ્યું છે; તથા કેટલીક ઉપ્યોગી સુચનાઓ ખાંનગીમાં કીધી છે તે માટે એ બુજોરગ દસ્તુરજી સાહેબનો હું મોટો ઉપકાર માની એ પત્ર સદાબરો રજુ કરૂંછું.

દસ્તુર હૉલ પુણા,

રોજ ૧૯ માહ ૧૨ સને ૧૨૫૮ યજદજરદી.

બાઇજી સાહેબ મોબદ બરજોરજી એરચજી બજાં જોગ,
તે પારસી ઓરફનેજના ધર્મ શિક્ષક
મુમ્બાઇ.

પ્યારા સાહેબ,

"જરથોશતી બાળકોને નવજોતને માટે તૈયાર કરનારી ચોપડી" હમારા અભિપ્રાય માટે મોકલી તે હમોને પોહતી છે, અને અવલથી આખેર સુધા તે હમોએ જોઇ છે. હમારાં આધીન મત મુજબ તમોએ તે મધે 'નવજોત' થતાં બાળકોને માટે ઉપ્યોગી બીનાનો સારો સંગ્રહ કીધો છે અને તેથી આ ચોપડી તેઓને સારી ઉપ્યોગી થઇ પડશે એવી હમારી ખાતરી છે.

દોઆગો
હોશંગ જામાસ્પ દસ્તુર.

દીબાચો.

પાક દાદાર અહુરમજદ કે જે સાહેબ કુલ આલ-મને પેદા કરનાર, તેઓનું પોષણ કરનાર, અનાદી, અનંત, સર્વવ્યાપી અને હરવેસ્પ આગાહ છે તેની મદદથી તથાં પેગામ્બર સાહેબ અશો જરથોસ્તત કે જેના રૂહ ઉપર હજારાન હજાર આફ્રીન હોજો તેની લાવેલી પાક મજદયસની દીનની બરકતથી આ નાનું નવજોત થનારાં બાળકોને ઉપ્યોગી પુસ્તક કમતરીને લખીને દીનદાર જર-થોશતીઓ સનમુખ રજુ કીધું છે.

ધર્મ શિક્ષક તરીકેના આ લખનારના લાંબા અનુ-ભવ દરમીઆન આવાં પુસ્તકની અગત્ય જણાવાથી તથા એવી ચોપડીની ગેરહાજરીથી ઘણી અડચણો થવાથી આ પુસ્તક તૈયાર કરવામાં આવ્યું છે, જોકે, 'નવજોત ક્રિયા' અને 'ધર્મ બોધ' તથા 'ધર્મ શિક્ષક' જેવી ચોપડીઓ અત્યાર અગાઉની તેઓના કાબેલ કર્તાઓ તરફથી બહાર પડી ચુકી છે અને ઘણી નિશાળોમાં તેઓનો ઉપ્યોગ પણ થાય છે. છતાં આ ચોપડી બનાવવાનું કારણ એ છે કે ઉપલી ચોપડીઓમાં ધર્મ બોધ આપવા સાથે અવસ્તાનો ભાગ ઘણો ઓછો આવેલો છે.

મરહુમ સખી વજુદ શેઠજી સાહેબ નશરવાનજી માણેકજી પીતીત, કે જેવણે પોતાના એક પુરા વહાલા દીકરા મરહુમ શેઠ જમશેદજીને નામે સ્થાપેલાં ધી જ. ન. પીતીત પારસી ઑરફ્નેજ જેવાં ખાતાંમાં કે જ્યાં તેના મરહુમ સ્થાપકની ઇચ્છાને અનુસરીને અવસ્તા ભાષાની બંદગી ઉપર ઘણું ધ્યાન આપવામાં આવે છે. તથા નવજોતને લાયકનાં બચ્ચાંઓને પણ સરોશબાજ, ગેહ, ખુરશેદ મેહરની નીઆએશ વગેરે મોઢે શુદ્ધ ઉચ્ચારે ભણાવવાનું ફરજ્યાત હોવાથી આએ ચોપડી ખસુસ કરીને તેઓના ઉપયોગ માટે બનાવી છે.

દરેક અવસ્તાના ભણતરની નીચે તેનો સાર સાદી ભાષામાં બચ્ચાંઓને સમજ પડે તેમ આપવામાં આવ્યો છે. અને સાર બાદ જરથોશતી ધર્મના મુળતત્વનું જ્ઞાન, બાળકોને આપવા માટે ટુંકા સવાલ જવાબનાં આકારમાં નવજોત ક્રિયાની સમજણ સાથે આપ્યું છે. આશા છે કે જરથોશતી માબાપોને પોતાના બચ્ચાંઓને નવજોતને માટે તૈયાર કરવામાં આ નાનું પુસ્તક ઉપયોગી થઇ પડશે.

આ લખનારના અવસ્તા ભાષાના કાબેલ શિક્ષા ગુરૂ એરવદ સાહેબ કાવસજી એદલજી કાંગાની ખુરદે અવસ્તા બા માયેનીની કેતાબમાં જેવું ગુજરાતી શુદ્ધ ભણતર લખાએલું છે તેને અનુસરીનેજ આ ચોપડી પણ તેવીજ

ઠબના શુદ્ધ જોડા અને ખોડા અક્ષર અને ઉચ્ચારની બ-નાવી છે. પ્રોફેસર ગેલ્ડનરના અવસ્તાના પુસ્તક પ્રમાણે ઉચ્ચાર લેવામાં આવેલાછે તથા જે ઠેકાણે પ્રોફેસર વેસ્ટર-ગાર્ડના પુસ્તક પ્રમાણેના ઉચ્ચારો લેવા મને દરૂસ્ત જ-ણાયા છે તે ઠેકાણે તેમ પણ કીધું છે.

હાલનાં કેળવાએલાં અને ધર્મ ચુસ્ત લાગણીનાં કે-ટલાંએક માબાપો પોતાનાં બચ્ચાંઓને જરથોશતી દીનમાં દાખલ થવા આગમજ અવસ્તા શુદ્ધ ઉચ્ચારે ભણાવવાની તેમજ નવજોત ક્રિયાને લગતી સમજણ પોતાનાં બચ્ચાં-ઓને અપાવવાની જરૂર વિચારી તેઓને શિખેલા એરવદ સાહેબો પાસે કેળવણી અપાવવાની કાળજી રાખે છે જે તેઓને ઘણું શોભા ભરેલું છે. પણ દલગીરી સાથે જણાવવું પડેછે કે એવી કાળજી રાખનારાં થોડાંઓજ છે. અને મોટો ભાગ તો તેઓને શુદ્ધ તો રહ્યું પણ અશુદ્ધ ભણતર ફકત કુસ્તી કરવાના અવસ્તા વટીક ભણાવવાની કાળજી રાખતાં નથી. એ આપણા ધર્મ પ્રમાણે ઘણું ગુનાહ ભરેલું કામ છે.

નાની ઉમરથી પોતાના ધર્મની વાકેફગારી મેળવનાર બાળક ઉપર મોટી ઉમરે કોઈ જુદદીન શખ્સના ભમા-વ્યાની અસર થતી નથી. પોતાના પવિત્ર અને સર્વોત્તમ જરથોશતી ધર્મની વાકેફગારી મેળવનાર બીજા ધર્મવા-ળાઓ સાથે વાજબી દલીલથી તકરાર કરીને તેઓને

માત કરેછે. પણ ધર્મની કેળવણીથી નાવાકેફ બચ્ચાંઓ ઉપર જુદદીનનાઓના બમાવ્યાની અસર જલદી થાયછે અને તેઓ વટલી જઇને પોતાના કુટુંબને નામોસીના દરીઆવમાં ગરક કરેછે.

ખરૂં છે કે આજના ઘણા જરથોશતી માબાપો પોતાના બચ્ચાંઓને નાનપણથી કેળવણી આપવા લાગાં છે. પણ તે કઇ? દુન્યાઈ ડહાપણ શિખાડનારી,–દીન, ધર્મ અને નીતિ શિખાડનારી નહી. નિશાળમાં છોકરાંઓનું નંબર કેટરમું રહેછે? આએ વરસ તેઓ ઉપલા વર્ગમાં ચહડશે કે? તેનીજ તેઓ તજવીજ કરેછે. પણ તે છોકરો યા છોકરી નીતિમાન છે કે? ધર્માતુ નીવડશે કે? પોતાના ખોદા અને પેગામ્બરને પીછાણે છે કે? પાક અવસ્તાનું ભણતર અને બંદગી કરવાનું એકીન તેઓએ મેળવ્યું છે કે? વગેરે ધર્મની કેળવણીને લગતા સવાલો પુછવાની કાળજી તેઓમાં નથી. જેમ પારસી ઑરફનેજમાં ધર્મની કેળવણી ફરજ્યાત દાખલ કરેલી છે તથા તેના અભ્યાસની 'માર્કસ' પણ બીજી બાબદો સાથે આપવામાં આવેછે અને રોજના નંબરમાં તે ગણતરીમાં લેવાય છે તેમ દરેક જરથોશતી નિશાળમાં થવું જોઇએ. ત્યારેજ છોકરાંઓ ચોંપથી અને નંબર 'લાસ્ત' જવાની બિકથી આ અતી અગત્યની કેળવણી ઉપર પુરતું ધ્યાન આપશે.

સેવટે આ નાની ચોપડી જરથોશતી સાહેબો સનમુખ ધરતાં કમતરીન આશા રાખે છે કે એમાં ભૂલચૂક થઇ હોય તે ઉપર વાંચનારા વિદ્વાન સાહેબોએ દરગુજરની નજરથી જોઈ તે સુધારીને વાંચવાની તસદી લેવીજી.

રોજ ૨૩ માહ ૧૨ યઝદજરદી ૧૨૬૮.

સાંકળીયું.

ભાગ ૨ જો ધર્મજ્ઞાન.

બનામે યજદે બક્ષાયંદહે બક્ષાયશગરે મેહરબાન.

અષેમ વોહૂ.

અષેમ વોહૂ વહિશતેમ અસ્તી, ઉશતા અસ્તી ઉશતા અહમાઇ, હ્યત અષાઇ વહિશતાઇ અષેમ.

અષેમ વોહૂનો સાર.

સઉથી ઉતમ દોલત સચ્ચાઈ છે, જે માણસ સાચું બોલે અને સફાઈ સુઘડાઈ જાળવે તે રૂડું સુખ ભોગવે છે.

યથા અહૂ વઇર્યો.

યથા અહૂવઇર્યો અથા રતુશ અષાત ચીત હચા, વંહેઉશ દજદા મનંહો શ્યઓથનનાંમ અંહેઉશ મજદાઇ, ક્ષથ્રેમચા અહુરાઇ આ યિમ દ્રેગુબ્યો દદત વાસ્તારેમ.

(યથા અહૂ વઇરયોનો સાર)

આપણે સઘળાઓએ ખોદાની ખુશી પ્રમાણે ચાલવું. ગરીબ તથા અશક્તોને મદદ કરવી, ડાહ્યાં આદમીઓ સચ્ચાઈથી તે પ્રમાણે ચાલે છે. તેથી ખોદાતાલા તેઓને ઊંચી મન શક્તિની બક્ષેશ કરે છે.

કેમ્‌ના મઝ્‌દા.

કેમના મઝ્દા મવઇતે પાયૂમ દદાત, હ્યત મા દ્રેગ્વાઓ દીદરેશતા અએનઙ્હે, અન્યેમ થ્વહ્માત આથ્રસ્ચા મનઙ્હસ્ચા, યયાઓ શ્યઓથનાઇશ અશેમ થ્રઓશતા અહુરા, તાંમ મોઇ દાંસ્ત્વાંમ દએનયાઇ ફ્રાવઓચા. કે વેરેથ્રેમ જા, થ્વા પોઇ સેન્ગ્હા યોઇ હન્તી, ચિથ્રા મોઇ દાંમ અહૂમ-બિશ રતૂમ ચીઝ્દી, અત હોઇ વોહૂ સેરઓશો જન્તૂ મનઙ્હા, મઝ્દા અહ્માઇ યહ્માઇ વશી કહ્માઇચીત. પાતનો ત્બિશ્યન્તત પઇરિ, મઝ્દાઓસ્ચ આરમઇતિશ્ચ સ્પેન્તસ્ચ, નસે દએવી દ્રુક્ષ, નસે દએવો ચિથ્રે, નસે દએવો ફ્રકરશ્તે, નસે દએવો ફ્રદાઇતે, અપ દ્રુક્ષ નસે, અપ દ્રુક્ષ દ્વાર, અપ દ્રુક્ષ વીનસે, અપાખ્ઍધ્રે અપનસ્યેહે.

આમૅરૅન્યમ્નીશ્ ગએથાઑ અસ્ત્વઇતીશ્ અપહે. નૅમુસ્ચા યા આર્મૈતિશ્ ઇજ્યાચા. અષેમ્ વૉહુ ૧.

(*કેમના મજ્દાનો સાર.)

• એ ખોદા બુરાંઈઓથી તું અમારો બચાવ કર, ભલાં મન અને અશોઈની તું અમોને બક્ષેશ કર, જરથોશતી દીન ઉપરનાં અમારાં મજબુત એકીનથી તથા અવરતા કલાંમોની ખુબીથી છુપા શતરૂઓ ઉપર અમોને ફતેહમંદ કર, દીનને લગતું ગ્નાન મેળવવા માટે અમોને એક કાબેલ ઉશતાદની મદદ આપ, એ ખોદા અદેખાઈઓથી તું અમારો બચાવ કર અને નમનતાઇનો ગુણ તું અમારામાં ફેલાવ. સઘળા દેવો દરૂજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ અમારેથી દુર થઈ જજો અને તેઓનો નાશ થજો.

નીરંગે કુસ્તી બસ્તન્.

અહુરમજ્દ ખોદાએ આહેરેમન્ અવાદશાંન્, દૂર્ અવાજ-દાશતારૂ, જદ્ શીકસ્તેહ્ બાદ્. આહરેમન્ દેવાન્, દ્રુજાંન્, જાદૂઆન્ દરૂવંદાંન્, કીકાન્ કરફાંન્, સાસ્તારાંન્ ગુનાહકારાંન્, આશમોગાંન્ દરૂવંદાંન્ દુશમનાં ફરૂયાંન્, જદ શીકસ્તેહ્બાદ્, દુશ પાદશાહાંન્ અવાદશાહાંન્ બાદ્. દુશમનાં સ્તોહ્ બાદ્, દુશમનાં અવાદશાહાંન્ બાદ્. અહુરમજ્દ ખોદાએ ઍજ હમાં ગુનાહ્. પતિત પશે-

માનઓમ ઍજ હુરૂવસ્તીન દુશમત દુઝુખ્ત દુઝવરૅશત મૅન ૫ ગેથી મનીહ, ઉઇમ ગુફ્ત ઉઇમ કરૂહ ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન, બૂહ ઍસ્તૅહ ઍજ આન ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની. તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની ઓખે અવાક્ષ, પશેમાન, ૫ સે ગવશની ૫.પતિત હોમ. ક્ષનઑાથ્ર અહુરહે મજદાઆ તરોઇહીતે અગ્રરહે મઇન્યેઉશ હુઇથ્યા વરૂશતાંમ હાત વસ્ના ફ્રપોતૅમમ. સ્તઑમિ અષમ. અષેમ વૉહૂ ૧) યથા અહૂ વઇર્યો ૨) (પેહલી યથા અહૂ વઇરયોનો બ્યઑાથનનાંમ શબ્દ ભણુતા કુસ્તીનો પેહલો ગાંઠ જમના હાથે વાળે તથા બીજી યથા અહૂ વઇરયોનો બ્યોથનનાંમ ભણતાં બીજો ગાંઠ ડાબાં હાથે વાળે) **અષેમ વૉહૂ ૧)** (અષેમ વૉહૂ પઢતાં પછવાડના બંને ગાંઠ પેહલો જમનાં હાથે અને બીજો ડાબા હાથે વાળવા.

(નીરંગે કુસ્તી બસ્તનનો સાર.)

આ ખોદા વું હેરેમંદી શકતીને દુર કરનાર છે. બુરા માણસો, જુઠાઓ, જાદુગરો, સારી શિખામણની વાતને નહી સાંભળનારાઓ, જુલમગાર પાપીઓ અને દુશમનો એઓનો નાશ થજો. ઓ ખોદા તમામ વિચારો, વચનો અને કામો જે મેં આ દુન્યામાં વિચારયા હોય, હું

બોલયો હોઉં અને મેં કીધાં હોય અગર અંજાણપણે મારાથી થયાં હોય સો તે બધા ગુનાહથી પસ્તાવો કરીને માફ માગુંછું.

જસમે અવઙ્‌હે મઝ્‌દ.

(મજદયસ્‌ની દીનનો એકરાર.)

જસ મે અવઙ્‌હે મજદ (ત્રણ વાર) મજદયનો અહ્‌મિ, મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ ફ્રવરાને આસ્તુતસ્‌ચા, ફ્રવરૅતસ્‌ચા. આસ્તુયે હુમતૅમ મનો, આસ્તુયે હૂખ્તૅમ વચો, આસ્તુયે હ્વૅર્શ્તૅમ શ્યઓથનૅમ, આસ્તુયે દએનાંમ વઙ્‌ઉહીમ માજદયસ્નીમ, ફ્રસ્પાયઓખ્‌ધ્રાંમ, નિધા-સ્નઇથિષૅમ ખએત્‌વદથાંમ અષઓનીમ, યા હાઇતિનાંમ્‌ચા, બૂષ્યેઇન્‌તિનાંમ્‌ચા, મજિશ્‌તાચાં વહિશ્‌તાચા સ્રએશ્‌તાચા, યા આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ. અહુરાઇ મજદાઇ વીસ્પા વૅાહૂ ચિનહ્‌મી, અએષા અસ્તી દએનયાઓ માજદયસ્નોઇશ, આસ્તૂઇતિશ. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(જસ મે અવઙહે મજદનો સાર.)

હું મજદયસ્નની છું એટલે જગતના રચનાર હોરમજદની બંદગી કરનાર, મજદયસ્નની જરથોશતી ધરમને વખાણનાર અને તેની ઉપર એતેકાદ રાખનાર છું. સાચા વિચાર સાચા વચન અને સાચાં કામોને હું અંતઃકરણથી ચાહું છું. મજદયસ્નની દીન કે જે સલાહ સંપથી રેહવાને શિખવનાર, પરોપકારી કામો કરવાને ઉશકેરનાર તથા સાચી છે તેની ઉપર હું ફીદા છું. એ દીનનો લાવનાર અશો જરથોશત છે. સઘળી જોઈતી ચીજો મને હોરમજદ આપે છે એમ હું કબુલ કરૂં છું. મજદયસ્નની દીન સરવથી ચઢતી છે. એ દીનની વખાણ સદા ચાલુ રહો. આમીન !

નીરંગે ગઓમીજ.

શીકસ્તેહ શીકસ્તેહ શએતાન, અહેરેમન ગજસ્તેહ કારો કેરૂદારૂ, નરસહ ગજસ્તેહ કારોકેરૂદારૂ સીઓરો અમેશાસ્પંદ દાદારૂ ઓહરમજદ પીરોજગરૂ પાક. અપઑને અર્પમ વૅહૂ (૧) (ત્રણ વાર).

(નીરંગે ગઓમીજનો સાર.)

નાપાક શેતાન મારી આગળથી નાશ પામો કારણકે તેના કામ અને ફેલ લેઆનત ભરેલાં છે. તેનાં કામો અને ફેલો મને ના પોહચો, દાદાર હોરમજદ તથા યજદ અમશાસ્પંદો પાક અને અશો છે તેઓની અશોઈ મને પોહચો.

સરોશ્ બાજ.

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ અષેમ વોહૂ (૧) પનામે યજ્દાંન્ અહુરમજ્દ ખોદાએ અવજ્નૂની, ગુરૂજ ખરહે અવજ્નયાદ્. સરોશ અષો તગી તન્ ફરૂમાન્, શેકફ્ત જીન્ જીન્ અવજ્નરૂ, સાલારે ક્ષ્માંન્ અહુરમજ્દ બેરસાદ્ ઓંજ્ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાન્ ઓમ, ઓંજ્ હરૂવસ્તીન્ દુશમત દુજૂખ્ત દુજ્વરેશ્ત, મેન્ પ ગેથી મનીદ્, ઉઇમ ગુફ્ત, ઉઇમ કર્દ્. ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન્ બુદ્ ઓસ્તેદ્. ઓંજ્ આન્ ગુનાહ્, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાન્, પસે ગવશ્ની પ પતિત્ હોમ. યથા અહૂ વઇરૂયો ૫) અષેમ વોહૂ ૩).

(સરોશ બાજનો સાર.)

દુનયાને પેદા કરનાર ખોદાનું નામ જુબાંપર લઈને, અશો સરોશ ઇજદ જે જોરાવર, તનને ખોદાના ફરમાનમાં રાખનાર, ફતેહમંદ હથીઆર રાખનાર, અને હોરમજદની પેદાયસનો સરદાર છે તેની મદદ હું માંગુંછું. તમામ ખરાબ વિચાર, ખરાબ સખુન અને ખરાબ કામ જે મેં વિચારયાં, હું બોલ્યો અને મેં કીધાં હોય તે બધા ગુનાહથી પસતાવો કરીને માફી ચાહુંછું.

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ, વીદએવો અહુર-ત્કએષો. (હાવન ગેહના વખતમાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે ભણવું.) હાવનેએ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. સાવડ્‌હેએ વીસ્યાઇચ અષઑને અશહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

(ફ્રવરાનેનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર છું. અશો જરથોશતને પેગંબર તરીકે કબુલ રાખું છું. દેવના કામોનો ધીકકાર કરું છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપું છું. અશો સરોશ ઇજદને ખુશાલ કરવાને માટે યથા અહુ વઇરયોના કલામો ભણું છું. એ કલામો તનનો બચાવ કરનારા છે.

(રપિથ્વનના વખતમાં)

રપિથ્વિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યઠ વઠ ક્ષ્નઠ ફ્રઠ, ફ્રાદત-ફ્ષવે જન્તુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે યઠ વઠ ક્ષ્નઠ ફ્રઠ*

---

* યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

(ઉજીરનના વખતમાં)

ઉજયેઇરિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, ય૦ વ૦ ક્ષ્નં૦ ફ્ર૦*, ફ્રાદત્‌-વીરાઇ દખ્યુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦*

(અઇવિસરૂથ્રેમના વખતમાં)

અઇવિસ્રૂથ્રેમાઇ અઇબિ ગયાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦* ફ્રાદત્‌-વીસ્પાંમ હુજયાઇતેએ જરથુશત્રોતેમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦*

(ઉશહેનના વખતમાં)

ઉષહિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે ય૦* વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦* બૅરેજયાઇ ન્માન્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦*

સ્રઑષહે અષ્યેહે તખ્મહે તનુ માથ્રહે, દરૂષિ દ્રઑશ આહૂઇર્યેહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાત્‌ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઑતૂ.

---

* યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

સ્રઑષૅમ અષીમ હુરઑથ્રૅમ, વૅરથ્રાજનૅમ્ ફ્રાદત્‌ગએથૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. ☞ અહુનમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ.* ☞ (ત્રણ વાર.) યથા અહૂવઇર્યો ૬)

કેમના મઝ્દા* (તા) ઇઝ્ઝાચ્યા અષૅમ વૉહૂ ૧. યથા અહુ વઇર્યો ૨) યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, સ્રઆષહે અષ્યેહે તખ્મહે તનુ માથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઆશ આહૂઇર્યેહે. અષમ વૉહુ (૧)

અહ્માઈ રએશચ.

અહ્માઇ રએશચ ખ્રેનસ્ચ, અહ્માઇ તન્વો દ્રૂવતાતેમ, અહ્માઇ તન્વો વજદ્વરૅ, અહ્માઇ તન્વો વૅરથ્રૅમ, અહ્માઇ ઇશ્તીમ પઑઉરુશ-ખાથ્રાંમ, અહ્માઇ આસ્નાંમચિત્ ફ્રજન્તીમ, અહ્માઇ દરૅઘાંમ દરૅઘો-જીતીમ, અહ્માઇ વહિશતૅમ અહૂમ અષઑનાંમ, રઑચહ્હૅમ વીસ્પો-ખાથ્રૅમ. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રીનામિ. અષૅમ વૉહૂ ૧)

---

* આખી કેમના મઝ્દા ભણી જવી.

અહમાઇ રએશચનો સાર.

એ ખોદા આપ મને આએ દુન્યામાં, સુખ આપનારી દોલત અને કીરતી, તંદરોસ્તી અને ફતેહમંદી, લાંબી જીંદગી અને ચાલાક ફરજંદ; તથા મીનોઇ દુન્યામાં આપજો મને સહુથી સરસ બેહેશતનું ઉત્તમ સુખ. જે દુઆ હું ચાહુછું તે આમીન હોજો.

હજંગ્રેમ.

હજંગ્રેમ્ બએવજનાંમ્ બએવરે બએવજનાંમ્ (ત્રણ વાર) અશેમ્ વોહૂ ૧)

હજંગ્રેમનો સાર.

હજાર ઘણી તથા દશ હજાર ઘણી તંદરોસ્તી મને હોજો. (એટલે મારૂં શરીર હમેશા નીરોગી હોજો.)

જસ મે અવંઘહે મજ્દ.

જસ મે અવંઘહે મજ્દ (ત્રણ વાર) અમહે હુતાશતહે હુરઓધહે, વેરેથ્રધ્નહે અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો, રામનસ્ચ ખાસ્તહે, વયઓશ ઉપરો-કઇર્યેહે, તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન અએતત્ તે વયો, યત તે અસતિ સ્પેન્તો મઇન્ય-

ઑમ, શ્વાષહે ખ્વાતહે, જરૂવાનહે અકરનહે જરૂવાનહે દરેઘો-ખધાતહે. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(જસમે અવડહે મજદનો સાર.°)

ઓ ખોદા તું મારી મદદે આવી મને હિંમત, ફતેહ અને ખુશી આપ. સ્પેનામીનોની પેદાયશને લગતા વાએ ઇજદ તથા ખુદરતી કાએદા-સર ફરતા આસ્માન, અને બેકીનાર જમાનાની તું મને મદદ આપ.

કેરફેહ મોજદ.

કેરફેહ મોજદ ગુનાહ ગુજરેશનેરા કુનમ, અષહી રવાંન દુશારમરા, હમ કૅરફેહ હમા વેહાંને હફ્ત કેશ્વર જમીન, જમીન-પેહના, રૂદ-દરાના, ખુરશીદ-બાલા, બુનદેહાદ બેરસાદ, અષો બેદ ડેરૂજી, અથ જમ્યાત યથ આફ્રીનામિ. અષૅમ વૅાહૂ ૧.

(કેરફે મોજદનો સાર.)

ગુનાહના નીવારણને માટે તથા રવાનની ખુશાલીને માટે સારાં કામોનો બદલો હું મેળવું, સઘળાં ભલાં માણસો જેઓ આએ હફ્તકેશવર જમીન ઉપર રહેછે તેઓને પુરતી અશોઇ મલે તથા તેઓની જીંદગી લાંબી થાય એવી દુઆ હું માંગું છું તે આમીન હોજો.

હોશબામ.

• અથ ઈમાં વચો દ્રેન્જયોઇશ યોઇ અઙ્હૅન વાર્ઁથ્રધ્ન્યોતૅમૅમચ બએષજ્યોતૅમૅમચ પન્ચ અહુન ધ્ઇરૂય ક્રસ્રાવયોઇશ, યથા અહૂ વઇરૂયો ૫) અહુનૅમ્ વઇરીમ્ તનૂમ્ પાઇતિ. અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ્ પાઇતિ. અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ્ પાઇતિ યથા અહૂ વઈરૂયો ૧) કેમના મજ્દા*(તા) નૅમસ્ચા યા આરૂમઇતિશ ઈજ઼ાચા. અષૅમ વૅાહૂ ૧. યથા અહૂ વઇરૂયો ૨૧. અષૅમ વૅાહૂ ૧૨.

નૅમસૅ-તે હોશ-બામિ. અએતત્ દિમ વીસ્પનાંમ્ મઝિશ્તૅમ દજદ્દ્યાઇ અહૂમચ રતૂમચ યિમ અહુરૅમ મજ્દાંમ. સ્નથાઇ અઙ્રહે મઇન્યેઉશ દ્રવતો, સ્નથાઇ અએષ્મહે ખ્રવી-દ્રઓશ, સ્નથાઇ માજ઼ઇન્યનાંમ્ દએવનાંમ સ્નથાઇ વીસ્પનાંમ દએવનાંમ, વરૅન્યનાંમચ દ્રવતાંમ. (બાજમાં પઢે) શીકસ્તૅ ગનાહ-મઈન્યો, બર આહરૅમન લૅઆંનત,

* આખી કેમના મજ઼્દા ભણી જવી.

સદ-હુશ્નરૂ-બારૂ (પ્રગટ પઢે.) ક્રદથાઇ અહુરહે મઝ-દાઓ રએવતો ખ્રૅનઙ્ઉહુતો, ક્રદથાઇ અમેષનાંમ સ્પૅન્તનાંમ, ક્રદથાઇ તિશ્ત્રયેહે સ્તારો રએવતો ખ્રૅનઙ્ઉહુતો, ક્રદથાઇ નર્શ અષઓનો, ક્રદથાઇ વીસ્પનાંમ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ દામનાંમ અષઓ-નાંમ. યથા અહૂ વઇર્યો ૨)

વઙ્હુચ વઙ્હુયાઓસ્ચ આફ્રિનામિ, વીસ્પ-યાઓ અપઓનો સ્તોઇશ, હુઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યા-ઇચ ભૂષ્યાંઇથ્યાઇચ, અપીમ શાસૅન્તીમ દરૅઘો-વારૅ-શ્મનૅમ મિપાચિમ હ્વો અઇવિપાચિમ, મિષાચિમ આક્રસાઓઙ્હુઇતીમ, બઍન્તીમ વીસ્પાઓ બએ-પજાઓ અપાંમચ ગવાંમચ ઉર્વરનાંમચ, તઉરૂ-વએઇન્તીમ વીસ્પાઓ ત્બએષાઓ દએવનાંમ મષ્યાનાંમચ અર્ષ્યન્તાંમ અહ્માઇચ ન્માનાઇ અહ્માઇચ ન્માનહે ન્માનો-પતેએ. વઙ્ઉહીશ્ચ અષાઓ, વંઙ્ઉહીશચ અષયો, હુપઉરૂવાઓ વહેહીશ. અપશાઓ શાસૅન્તીશ દરૅઘો વારેથ્મનો. યથ નો મજિશતાઓસ્ચ, વહિશતાઓસ્ચ સ્રએ-

શતાઓસ્ચ અષયો ઍરૅન્વન્તે. અમૅષનાંમ્ સ્પૅ-
ન્તનાંમ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્ત-
યએચ ફ્રદથાઇ અહે ન્માનહે, ફ્રદથાઇ વીસ્પયાઓ
અષઑનો સ્તોઇશ, હુમિસ્તેએ વીસ્પયાઓ દ્વતો
સ્તોઇશ. સ્તવસ્ અષા યે હુદાઓ યોઇ હૅન્તી.

. વસસ્ચ તૂ અહુર મઝ્દ, ઉશતાચ ક્ષએષ
હુવનાંમ્ દામનાંમ્, વસો આપો, વસો ઉર્વરાઓ
વસો વીસ્પ વૉહૂ અષ-ચિથ્ર, ક્ષયઋઁમ્ અષવનૅમ્
દાયત, અક્ષયઋઁમ્ દ્રવન્તૅમ. વસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત્
અષવ, અવસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત્ દ્વાઓ, ગતો હુમિ-
સ્તો નિઝ્રૅરૅતો, હચ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ દામબ્યો,
વરતો અવસો ક્ષથ્રો. હશ્ય અઝૅમચિત્ યો જર-
થુશત્રો, ફ્રતૅમાં ન્માન-નાંમચ વીસાંમચ જન્તુ-
નાંમચ, દખ્યુનાંમચ, અઙ્હાઓ દએનયાઓ અનુ-
મતયએચ અનુખ્તયએચ અનવર્શ્તયએચ, યા
આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ.

યથ નો આઓઙ્હાંમ્ બ્યાતો મનાઓ વહિ-
શતો ઉર્વાનો ખ્વાથ્રવઇતીશ તન્વો હૅન્તો, વહિ-

શતો અહ્‌હેઉશ આકાઓસચોઇત આહુઇરે મજદ જસન્તાંમ. અષ વહિશત અષ સ્રએશત દર્સામ, થ્વા, પઇરિ થ્વા જમ્યામ હુમેમ થ્વા હુખ્મ. અષેમ વાહૂ ૧) (ત્રણવાર અપવહિશ્તથી અષેમ વોહૂ. સૂધી પઢે.)

(હોશબામનો સાર.)

અહુનવરના કલાંમો ઘણા ફતેહ આપનારા છે. તે ગાઈને ભણવા જોઈએ બામદાદનો વખત જે ઘણો ચલકાત આપનારો અને ખુશનુમા છે તેને નમીને આફરીન આપું છું. હોરમજદને ખુશાલ કરીને અંહરેમીનોને તોડું છું સખાવતનું કામ સઉથી ઉતમ અને સુખ આપનારૂ છે, ખોદા પોતાની મરજી પ્રમાણે સઘળી પેદાયસો ઉપર સતા ધરાવે છે. તે અશો માણસને મરજી પ્રમાણે સુખ ભોગવવા દે છે તથા પાપી માણસને દુઃખી અને નામુરાદ કરે છે. ભલી મજદયસ્ની દીનના ફરમાન પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરીશ, અને બાજાંઓને તે પ્રમાણે ચાલવાને શીખવીશ, કારણકે મજદયસ્ની દીનમાં જણાવેલા હુકમો પ્રમાણે ચાલવાથીજ આતમાનું કલ્યાંન થાએ છે. અશો અથવા સાચ્ચો માણસ હોરમજદનો દોસ્ત છે અને તેજ માણસ તેની સનમુખ જઈ તેને જોઈ શકે છે.

હાવન ગેહ.

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ અષેમ વોહૂ (ત્રણ) ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો. હાવનેએ અષઓને અષહે રથ્વે,

યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. સાવંહેએ વીસ્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. મિથ્રહે વૌરુ-ગઓયઓઇતોઇશ, હજંગ્રે-ગઓ-ષહે બએવરે-ચષ્મનો અઓખ્તોનામનો યજતહે રામનો ખાસ્ત્રહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ.

અહુરૅમ મજદાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશત્રહે અષઓનો ફ્રવષીમ યજમ-ઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઓનાંમ યજમઇદે. અષા-ઉનાંમ વંઘુહીશ સુરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનહ્યાચ, અપનોતૅમૅમ થ્વાંમ યજમઇદે, યએતુશતૅમૅમ યજતનાંમ, હુ-

ફ્રહુનુશતૅમૅમ અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાંસ્તૅમૅમ, જધ્મૂશતૅમાંમ અંષઍાનો અષહે રથ્વો, રતુક્રિતીમ્ યજમઇદે.

હાવનીમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, હુઉરૂવતાતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અમૅરૅતાતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, આહૂઇરીમ ફ્રષ્નૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, આહૂઇરીમ ત્કએશૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, યસ્નૅમ સૂરૅમ હપ્તંહાઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, સાવંહુએમ વીસીમ્ચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અઇરૂયમનૅમ ઇષીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અમવન્તૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ, વિત્બએષહૅમ. વીસ્પ ત્બએષાઓ તઉરૂવયન્તેમ, વીસ્પ ત્બએષાઓ તિતરૅન્તૅમ, યો ઉપૅમો યો મધ્યૅમો યો ફ્રતૅમો, જઓજીજ્ઞુયે તરો માથ્રૅમ પન્ચ ગાથાઓ, મિથ્રૅમ્ચ વૌઉરુ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. રામચ ખાસ્ત્રૅમ યજમઇદે, વીસ્પેહે રથ્વો યસ્નાઇચ

વહ્રૂમાઇચ, વીસીમ્ચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

મિથ્રૅમ વૉઉરુ-ગઓયઓઇતીમ્, હુજફ્ર-ગઓષૅમ્ બએવરૅ-ચષ્મનૅમ્, અઓખ્તો-નામનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે. રામ ખાસ્ત્રૅમ યજમઇદે.

થ્વાંમ્ આતરૅમ. અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હુધ-જઓથ્રૅમ્ હુધ-અઇવ્યાઓઙ્હનૅમ્, ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અપાંમ્ નપ્તારૅમ્ યજમઇદે. નઇરીમ્ સઙ્હૅમ્ યજમઇદે. તખ્મૅમ્ દામોઇશ ઉપમનૅમ યજતૅમ યજમઇદે. ઇરિસ્તનામ ઉરૂવાંનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો. રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે, યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ. યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જઘ્મૂશતૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશ્તિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરૂશત શ્યઓથ્ન યજમઇદે વરૂશતચ વરૅષ્યમનચ. યેઙ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા

અષાત્ હુચા, યાઑહ્હાંચ્યા તાંસ્ચા તાઑત્ચા યજમઇદે. યથા અહુ વઇર્યો ૨) યસ્નૅમચ વહુ-મ્રૅમચ અઑજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ. મિથ્રહે વૉઉરુ-ગઓઇઑતોઇશ હજંહ્રે-ગઓષહે બએ-વર્-ચશ્મનો અઑખ્તો-નામનો યજતહે, રામનો ખ્વાસ્ત્રહે. અર્ષમ વૉહુ ૧. અહુમાઇ રએશચ, હ્વરૅનહ્ચ, જસમે અવંહ્હે મજ્દ, કૅરેફ્ મોજ્દ, અષૅમ વૉહુ ૧)

(હાવન ગેહનો સાર.)

સઉથી પેહલાં દાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરીને, હાવન ગેહના વખ-તમાં જંગલો અને ખેતરોના પાસ્બાન મેહર ઇજદ જે હાવન ગેહનો હમકાર છે તેને અમો ખુશાલ કરીએ છીએ. દાદાર હોરમજદ અને અશો જરથોશતના ફ્રેોહરને અમો યાદ કરીએ છીએ. હાવન ગેહના વખતને, ખોરદાદ અને અમરદાદ અમશાસ્પંદને તેમજ હ્વાતન યષટને હમો વખા-ણીએ છીએ. પવિત્ર આતશ અને પાંણીનો અમે ગુણ ગાઇએ છીએ, ગુજર પાંમેલાં ભલાંઓના આત્માઓને અમો યાદ કરીએ છીએ. પવિત્રાઈમાં પુરા હોરમજદની પેગાંબર અશો જરથોશતનાં લાવેલાં સઘળાં ધરમ પુસ્ત-કોની તથા સઘળાં ભલાં કામો જે હાલમાં થાય છે, આગળ થઈ ગયાં અને હવે પછી થશે, તે બધાં કામોની અમો સ્તુતી કરીએ છીએ.

ખુરશેદ નીઆએશ.

૫ નામે યજદાંન. સ્તાએમ જબાએમ દાદાર અહુરમજદ રયોમંદ ખરેહમંદ હરવેસપ આગાહ કેરદગાર ખુદાવંદાંન, ખુદાવંદ પાદશાહ; બર હમા પાદશાહાંન, નઆફ્‌રીદારે ખાલેકે મખ્લુક, અલ્ફરજક રોજી દહેન્દ, કાદર ઓ કવી ઓ કદીમ, બક્ષાયનદે બક્ષાયેશગર મેહરબાંન. ત્વાંના ઓ દાના ઓ દાદાર, ઓ પાક પરવરદગાર. આદેલ પાદશાહી એ તો બેજવાલ બાશદ. અહુરમજદ ખોદાએ અવજુની ગુરુજ ખરહે અવજાયાત. ખુરશેદ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વંદ અસ્પ બેરસાદ. ઍજદહુમા ગુનાહ પતિત પશેમાનઓમ. ઍજ. હર વસ્તીન દુશમત દુજુખ્ત દુજવરેશત, મેન ૫ ગેથી મનીદ, વએમ ગુફ્ત વએમ કદ વએમ જસ્ત, વએમ બુન બુત ઍસ્તેદ. ઍજાંન ગુનાહિહા મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાંન, પસે ગવશની ૫ પતિત હોમ.

નૅમસૅ તે અહુર મજ્દ (ત્રણવાર) થ્વશચિત્ પરે અન્યાએશ દામાંન. નૅમો વે અમૅષા સ્પૅન્તા, વીસ્પે હ્વૅરૅ હુજ્ઑઙ્હાઑ, અએતત જંહાત અહુરૅમ મજ્દાંમ, અએતત અમૅષે સ્પૅન્તે, અએતત અષઑનાંમ ફ્રવષિશ, અએતત વયાંમ દરૅઘોખ્વધાતૅમ. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અઙ્રહે મઇન્યેઉશ હઇથ્યાવરૅશતાંમ હ્યત વસ્ના ફ્રૅરષો તૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વોહૂ ૧

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હ્વૅર્શ્તોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વખ્ૅધ્વોઇબ્યસ્ચા વરૅશ્ત્વોઇબ્યસ્ચા. અઇબિગઇરૂયા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હ્વૅર્શતાચા, પઇતિરિચ્ચા દઇથે, વીસ્પા દુશ્મતાચા દુઝૂખ્તાચા દુઝ્વરૅશ્તાચા. ફ્રૅરા વે રાહી અમૅષાસ્પૅન્તા, યસ્નૅમ્ચા વહ્મૅમ્ચા, ફ્રૅરા મનઙ્હા ફ્રૅરા વચઙ્હા ફ્રૅરા શ્યઑથના, ફ્રૅરા અઙ્હુયા ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત ખ્વ્યાઑ ઉશ્તનૅમ. સ્તઑમી અષૅમ. અષૅમ વોહૂ. ૧)

નॅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, (ત્રણ વાર) નॅમો અ-મॅશ્પએંઇબ્યે સ્પॅન્તએઇબ્યો, નॅમો મિથ્રાઇ વॅઉરૂ-ગઓ‌ૅયઓૅઇતેએ, નॅમો હ્વॅર-ક્ષએતાઇ અઉર્‌વત્-અસ્પાઇ, નેમો આબ્યો દૉઇથ્રાબ્યો, યાઓ અહુ-રહે મજ્દાઓ. નॅમો ગેઉશ નॅમો ગયેહે, નॅમો જરથુશત્રહે સ્પિતામહે અષઓનો ફ્રવષેએ, નॅમॅમ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ, હુઇથ્યાઇચ બ્વાંઇથ્યાઇચ બૂશ્યાંઇથ્યાઇચ, (હાવન ગેહમાં) ☞ વॅહૂ ઉખ્ધ્યા મનંહા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશ્તા તનૂમ. (ત્રણવાર) (રપિથ્વનગેહમાં) ☞ ઇમા રઓ-ચાઓ બॅરॅજિશ્તॅમ બॅરॅજિમનાંમ. (ત્રણવાર) (ઉજીરન ગેહમાં) ☞ યહ્‌મી સ્પॅન્તા થ્વા મઇન્યૂ ઉર્‌વએસે જસો. (ત્રણવાર) અષॅમ વॅહૂ ૩)

હ્વॅરક્ષએતॅમ અમॅષॅમ રએમ અઉર્‌વત્ અ-સ્પॅમ યજમઇદે. મિથ્રॅમ વॅઉરૂ-ગઓ‌ૅયઓૅઇતીમ યજમઇદે. અર્શ-વચઙ્‌હॅમ બ્યાખનॅમ, હુજઙ્‌ર ગઓષॅમ હુતાશતॅમ, બએવરॅ-ચશ્મનॅમ બॅરॅજન્તॅમ, પॅરॅથુ-વએધયનॅમ, સૂરॅમૂ અખ્વફ્નॅમ, જધાઉર્‌વા

ઑાફ્રહેમ. મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દઅ્યુનાંમ દફ્યુ
પઇતીમ યજમઇદે, યિમ ફ્દથત અહુરો મજ્દાઓ
ખ્રૅનઙ્ઉહસ્તૅમૅમ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ, તત
નો જમ્યાત અવઙ્હે મિથ્ર અહુર બૅરૅજન્ત, ક્ષ્રૅ-
ક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત-અસ્પૅમ યજ-
મઇદે. તિશ્ત્રીમ હ્રૂવો-ચશ્મનૅમ યજમઇદે. (ત્રણવાર)
તિશ્ત્રીમ યજમઇદે. તિશ્ત્ર્યએન્યો યજમઇદે, તિશ-
ત્ર્યો રએવાઓ ખરૅનઙ્ઉહાઓ યજમઇદે, વનન્તૅમ
સ્તારૅમ મજ્દધાતૅમ યજમઇદે. તિશ્ત્રીમ સ્તારૅમ
રએવન્તૅમ ખરૅનઙ્ઉહન્તૅમ યજમઇદે. થ્વાશૅમ
ખ્વધાતૅમ યજમઇદે, જરૂવાનૅમ અકરનૅમ યજમઇદે.
જરૂવાનૅમ દરૅઘો-ખ્વધાતૅમ યજમઇદે. વાતૅમ
સ્પૅન્તૅમ હુધાઓઙ્હૅમ યજમઇદે. રજિશ્તાંમ
ચિસ્તાંમ મજ્દધાતાંમ અષઓનીમ યજમઇદે.
દએનાંમ વઙ્ઉહીમ માજ્દયસ્નીમ યજમઇદે.
પથાંમ ખાસ્તાઇતીમ યજમઇદે. જરનુમન્તૅમ
સૂરેમ યજમઇદે. સઓકૅન્તૅમ ગઇરીમ મજ્દધાતૅમ
યજમઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનૅમ મઇન્યઓમ યજ-

તૅમ યજમઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનૅમ ગએથીમ પજતૅમ યજમઇદે. હ્વઓૅમ ઉરૂવાનૅમ યજમઇદે. હુવાંમ ફ્રવષીમ યજમઇદે. જસમે અવઙ્હે મજદ-અષાઉનાંમ વંઙુહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવ-ષયો યજમઇદે. હ્વરૅક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂ-વત્-અસ્પૅમ યજમઇદે. અષૅમ વોહૂ (૩)

ફ્રવરાને (હાવન, રપિથવન કે ઉજીરન જે ગેહ હોય તે પઢવી), (જુઓ સરોષબાજ સફે ૮-૯) ફ્રસસ્ત-યએચ હ્વરૅક્ષએતહે અમૅષહે રએવહે અઉરૂવત્-અ-સ્પહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા-મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ.

હ્વરૅક્ષએતૅમ અમેષૅમ રએમ અઉરૂવત્ અસ્પૅમ યજમઇદે.

આઅત્ યત્ હ્વરૅ રઓક્ષને તાપયેઇતિ, આ-અત યત્ હ્વરૅ રઓચો તાપયેઇતિ, હિશ્તૅન્તિ મઇન્યવાઓંઙ્હો યજતાઓંઙ્હો, સતૅમચ હજંઙ્રૅ-

મચ. તત્‌ખરૅનો હામબારયેઇન્તિ, તત્ ખરૅનો નિપારયેઇન્તિ, તત્ ખરૅનો બક્ષૅન્તિ, ઝ઼નમ્ પઇતિ અહુરધાતાંમ. ક્રાધ્વતિચ અપહે ગએથાઓ, ક્રાધ્વ-તિચ અપહે તનુયે. ક્રાધ્વતિચ ખ્વરૅ યત્ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત્ અસ્પૅમ.

આઅત્ યત્ ખ્વરૅ ઉઝ઼ુક્ષ્યેઇતિ, બ્વત્ઝ઼ંમ અહુરધાતાંમ યઓઁઝદાથ્રૅમ, આપૅમ તચિન્તાંમ યઓઁઝદાથ્રૅમ, આપૅમ ખયનાંમ યઓઁઝદાથ્રૅમ, આપેમ જરયનામ યઓઁઝદાથ્રૅમ, આપૅમ અરૂમએશતાંમ યઓઁઝદાથ્રૅમ, બ્વત્ દાંમ અપવ યઓઁઝદાથ્રૅમ, યાઓ હૅન્તિ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ.

યેઇધિ-જિ ખ્વરૅ નોઇત ઉઝ઼ુક્ષયેઇતિ અધ દએવ વીસ્પાઓ મૅરૅન્ચિન્તિ, યાઓ હૅન્તિ હુપ્તો-કરૅ‍વોઙ્હુ, નવ-ચિશ મઇન્યવ યજત, અઙ્હુવ અસ્તવઇતિ પઇતિ-દાંમ, નોઇત પઇતિશતાંમ વીધ્વ-ન્તિ.

યો યજઇતે ખ્વરૅ યત્ અમૅષેમરએમ અઉરૂવત્ અસ્પૅમ. પઇતિશતાતેએ તૅમઙ્હાંમ, પઇતિશતા-

તેએ તૅમસ્‌ચિથ્રનાંમ્ દ્વએવનાંમ્, પઇતિશ્‌તાતેએ
તાંચુનાંમ્‌ચ હુજ઼સ્‌નાંમ્‌ચ, પઇતિશ્‌તાતેએ યાતુનાં-
મ્‌ચ પઇરિકનાંમ્‌ચ, પઇતિશ્‌તાતેએ ઇથ્યેજઙ્‌હો
મરૅષઑનહે. યજ઼ઇતે અહુરૅમ મજ઼દાંમ્ યજ઼ઇતે
અમૅષ સ્પૅન્તે, યજ઼ઇતે હુઑામ્ ઉરૂવાનૅમ્, ક્ષ્નાવયે
ઇતિ વીસ્પે મઇન્યવચ્ યજ઼ત ગએથ્યાચ, યો યજ઼
ઇતે ક્ષ્વૅરૅ યત્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉરૂવત્-અસ્પૅમ્.

યજ઼ાઇ મિથ્રૅમ્ વૅાઉરુ-ગઑાયઑાઇતીમ, હુજ઼ઙ્-
રગઑાષૅમ્ બએવરૅ ચશ્મનૅમ્. યજ઼ાઇ વજ઼રૅમ્ હુનિ-
વિખ્તૅમ્ કમૅરૅધે પઇતિ દ્વએવનાંમ્, મિથ્રો યો
વૅાઉરુ-ગઑાયઑાઇતોઇશ્. યજ઼ાઇ હુખ્ધૅમ્‌ચ યત્
અસ્તિ હુખ્ધનાંમ્ વહિશ્તૅમ્ અન્તરૅ માઑાઙ્‌હેમ્‌ચ
ક્ષ્વૅરૅચ.

અહે રય ખ્વરૅનઙ્‌હુચ, તૅમ્ યજ઼ાઇ સુરુન્વત
યસ્ન, ક્ષ્વૅરૅક્ષએતૅમ્ અમૅષૅમ્ રએમ્ અઉરૂવત્-
અસ્પૅમ્, જ઼ઑાથ્રાબ્યો ક્ષ્વૅરૅક્ષએતૅમ્ અમૅષૅમ્ રએમ્
અઉરૂવત્-અસ્પૅમ્ યજ઼મઇદે. હુઑામ યો ગવ
બરૅસ્મન, હિજ઼વો દઙ્‌હુઙ્‌હુ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑા

નચ જઑથ્રાબ્યસ્ચ, અરૂશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વક્ષ્ધ્ન્રિબ્યો, યેંહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વંહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઓંહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. (બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવઝૂની મરદુમ, મરૂદુમ સરૂદગાં હમા સરૂદગાં, હમ બા યશતે વહાં, વએમ વહેદીને માજદયસ્નાં આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇરૂયો ૨) યસ્નૅમચ વહમૅમચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, ખ્રૅક્ષએતહે અમૅષહે સ્એવહે અઉરૂવત-અસ્પહે. અષૅમ વૉહૂ ૩) અહુરાનીશ અહુરહે વહિશતાબ્યો જઑથ્રાબ્યો, સ્રએશતાબ્યો જઑથ્રાબ્યો, દહ્મો-પઇરિ-અંહુરૂરતાબ્યો જઑથ્રાબ્યો. અષૅમ વૉહૂ ૧) અહ્માઇ રએશચ. હજંર્હૅમ. જસ-મે અવંહે. કૅરબ મજદ. અષૅમ વૉહૂ ૧) ☞ (જૂઓ સરોષબાજ સફા ૧૦-૧૨)

રોજ નેકનાંમ રોજ પાકનાંમ રોજ પાક

મુબારક્ (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક્ (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ દાદારે ગેહાન દાંમાન્. ક્નઑાથ અહુરહે મજદાઑા, તરોઇદીતે અંઙ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશતાંમ હ્યત્ વસ્ના ફ્રસ્પો તેમેમ. સ્તઑમિ અષેંમ, અષેંમ વોહૂ ૧) ગુરૂજ ખરહે અવઙ્નયાદ. ખુરશેદઅમગ્રૂ, રયોમંદ્ અઉરૂવત્ અસ્પ બેરસાદ. અમાવન્દ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ વાફ્રીન્ગાની દાદ. હફ્ત કેશ્વર જમીન એદુન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાંયદ શુદન્, અષેંમ વોહૂ ૧) (દખણ દીશાતરફ મોહુ કરીને ભણવું) દાદારે ગેહાં દીને માજદયસની દાદે જરથુશત્રી. નેમસે-તે અષાઉમ સેવિશ્તે, અરેદ્વી સૂરે અનાહિતે, અષઑાને. અષેંમ વોહૂ ૧) નેમો ઉર્વઇરે વઙુહિ મજદધાતે અષઑાને. અષેંમ વોહૂ ૧) હ્વરેક્ષએતેમ અમેષેંમ રએમ અઉરૂવત અસ્પેંમ યજમઇદે. અષેંમ

વૉહુ ૧) ખુરૂશેદ્ અમર્ગ્ રયોમંદ્ અઉર્વત્ અસ્પ બેરસાદ્• અર્ષેમ વૉહુ ૧)•

(ખુરશેદની નીઆએશનો સાર.)

બીજી સઘલી પેદાયશોની આગમજ ઓ હોરમજદ તુને ત્રણ મરતબે અમો નમીએ છીએ. અમર ત્રૃધી કરનાર ખોરશેદ ઈજદ અમારી મદદે પોંહચો. સાચા વિચાર સાચા વચન અને સાચાં કામને અમો પકડી રાખીએ. અને જુઠા વિચાર જુઠા વચન અને જુઠાં કામોને અમો છોડી દઈએ. ચલકાતમંદ અને નુરમંદ ખોરશેદને અમો આરાધીએ છીએ, જેની રોશાણી અને તડકાંથી આએ દુન્યા માહેલી તમામ અપવીત્રાઈ અને ગલીચીનો નાશ થાય છે. પાણી જમીન અને ઝાડપાંણો સુરજના ઉગવાથી ખીલે છે વધે છે અને પવીત્ર થાય છે. જો સુરજ નહી ઉગે તો આએ દુન્યામાં કોઈભી જાણદાર પેદાયશ જીવી શકે નહીં. સઘળે ઠેકાંણે અંધારૂં પંથરાઈને આબાદીનો નાશ થાય. જે કોઈ ખોરશેદની ખુબી પીછાંણવા સાથે તેની આરાધના કરે તે ગોયા દાદાર હોરમજદને પીછાંણવા અને તેની આરાધના કરવા બરાબર છે.

મેહર નીઆએસ.

૫ નાંમે યજદાંન્ હોરમજદે ખોદાએ અવજૂની ગુરૂજ ખરહે અવઝાયાત્• મેહેરે ફ્રાગયોદ્ દાવરે રાસ્ત્ બેરસાદ્• ઍજહુમા ગુનાહ્ (જાવત) (જુઓ નીરંગે કસ્તી બસ્તન પાંનું ૩-૪) ૫ પતેત્ હોમ•

નૅમસ્સૅ-તે અહુરમજ્દ (જુઓ ખુરશેદ નીઆએશ સફ્હા ૨૨-૨૩) અષૅમ્ વૉહૂ ૩) મિથ્રૅમ વૉઉરૂ ગઓ-યઓઁઇતીમ્ યજમઇદે. અરૂશ્ વચફ્હૅમ (જાવત) (જુઓ ખુરશેદ નીઆએશ સફ્હા ૨૩-૨૫) જસમે અવ-ફ્હે મજ્દ. અપાઉનાંમ્ વંફ્ઉહીશ્ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. મિથ્રૅમ વૉઉરૂ ગઓય-ઓઇતીમ્ યજમઇદે. અષૅમ્ વૉહૂ ૩ ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ્ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) મિથ્રહે વૉઉરુ-ગઓયઓઇતેઇશ્ હજન્ઘ્ર ગઓષહે, બએવર્-ચષ્મનો અઓખ્તો નામનો યજતહે રામનો ખાસ્ત્રહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા (જાવત) (જુઓ ખુરશેદ નીઆએશ સફ્હા ૨૫) વીદ્વાઓ ફ્રઓતૂ. મિથ્રૅમ્ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે અરૂશ્-વચફ્હૅમ્ (જાવત) (જુઓ ખુરશેદ નીઆએશ સફ્હા ૨૩-૨૪) જગાઉર્વાઓફ્હેમ્. મિથ્રૅમ્ અઇવી-દખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિથ્રૅમ અન્તરે-દખ્યૂમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ આદખ્યૂમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ્ ઉપઇરિ દખ્યૂમ

યજમઇદે. મિથ્રૅમ અન્તઇરિ દખ્યૂમ્ યજમઇદે. મિ-
થ્રૅમ્ પઇરિ દખ્યૂમ્ યજયઇદે. મિથ્રમ અઇપિ
દખ્યૂમ યજમઇદે. મિથ્ર અહુર બૅરૅજન્ત અ-
અઇથ્યજઙ્હ અષવન યજમઇદે. સ્ત્રેઉશચ માઓ,
ઙ્હૅમ્ચ હ્વૅરૅચ, ઉર્વરાઓ પઇતિ બરૅસ્મન્યાઓ,
મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ્ દખ્યુનાંમ્ દઙ્હુપઇતીમ્ યજ-
મઇદે. અહેરય ખરૅનઙ્હચ તેમ યઝાઇ સુરુ-વત
યસ્ન, મિથ્રૅમ વૉઉરુ-ગઓયઓઇતીમ. જઓથ્રાબ્યો
મિથ્રૅમ વૉઉરુ-ગઓયઓઇતીમ્ યજમઇદે. રામ-
ષયનૅમ્ હુષયનેમ્ અઇર્યાબ્યો દંઙ્હુબ્યો. આચનો
જમ્યાત્ અવઙ્હે, આચનો જમ્યાત્ રવઙ્હે. આચ-
નો જમ્યાત્ રફ્નઙ્હે, આચ-નો જમ્યાત્ મર્ઝદિ
કાઇ. આચ-નો જમ્યાત્ બએષજ્યાઇ, આચ-નો
જમ્યાત્ વૅરૅથ્રઘ્ન્યાઇ. આચ-નો જમ્યાત્ હુવઙ્હાઇ,
આચ-નો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ. ઉગ્રો અઇવિથૂરો,
યસ્ન્યો વહ્મ્યો અન્અઇવિદ્રુખ્તો, વીસ્પૅમાઇ અ-
ઙ્ઉહે અસ્તવઇતે, મિથ્રો યો વૉઉરુ-ગઓયઓઇ-
તિશ. તૅમ અમવન્તૅમ યજતૅમ, સૂરેમ દામોહુ સૅ-

વિશતૅમ મિથ્રૅમ યજાઇ જઍાથ્રાબ્યો. તૅમ પઇ-
રિજસાઇ વન્તચ નૅમઙ્હુચ તૅમ યજાઇ સુરુન્વત
યસ્નં. મિથ્રૅમ વોઉરુ-ગઍાયઍાઇતીમ્, જઍા-
થ્રાબ્યો. મિથ્રૅમ વૉઉરુ-ગઍાયઍાઇતીમ્ યજમઇદે.
હુઍામયો ગવ બરૅસ્મન (બાવત) તાઍાસ્ચા યજ-
મઇદે. (બાજમા પઢવું) હોરમજ્દ ખોદાએ (બાવત)
એહુન્ બાદ. યથા અહુ વઇર્યો ૨) યસ્નૅમચ
(બાવત) આફ્રીનામિ મિથ્રહે વૉઉરુ-ગઍાયઍાઇતા-
ઇશ, હુજઙ્ર-ગઍાપહે બઍેવરૅ-ચશ્મનો અઍા-
ખ્તો-નામનો યજતહે રામનો ખાસ્ત્રહે અષૅમ
વૅાહુ. ૧). અહમાઇ રએશચ. હુજઙ્રૅમ. જસમે
અવઙ્હે મંજદ. કૅરફે મોજદ. અષૅમ વૅાહુ ૧).
રોજ નેકનામ (બાવત*) (જુઓ ખુરશેદ નીઆએશ
સફો—૨૮-૨૯) ગુર્જ ખરહે અવજાયાત. મેહુર
ફ્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત બૅરસાદ. અમાવન્દ. (બાવત)
(જુઓ ખુરશેદ નીઆએશ સફો—૨૯) મિથ્રૅમ વૉઉરુ-
ગઍાયઍાઇતીમ્ યજમઇદે. અષૅમ વૉહુ ૧). મેહુર
ફ્રાગયોદ દાવરૅ રાસ્ત બેરસાદ અષૅમ વૉહુ ૧).

(મેહરનીઆએશનો સાર.)

ખેતરોમાં આબાદી પાંપડનાર તથા વાજબી ઈનસાફ કરનાર મેહેર ઈજદ અમારી મદદે પોહુચો. તમામ દેશોનો દેશપતી મેહેર ઈજદ જે સાચા સખુન બોલનાર, મીજલસમા આદરમાન પાંમેલો, સાંભળવા અને જોવાની તીક્ષણ શકિતવાળો, બુલંદ દરજ્જનો, જાગરૂત અને બહાદુર છે તેને અમો વખાણીએ છીએ. અમારી તંદરોસ્તીને માટે, અમારી આબાદીને માટે, અમારી મદદને માટે; તથા અમારી અને અમારાં કુટંબોની વૃધીને માટે મેહેર ઈજદની રોશાણી દુન્યાના સઘળા ભાગોમાં પંપરાઇ રહો.

દોઆ વીસ્પ હુમત.

☞ વીસ્પ હુમત વીસ્પ હૂખ્ત વીસ્પ હ્વર્શ્તઃ બઑધો-વર્શ્તઃ વીસ્પ દુશ્મત વીસ્પ દુઝ્ઝૂખ્ત વીસ્પ દુઝ્વર્શ્ત નોઇત્ બઑધો-વર્શ્તઃ વીસ્પ હુમત વીસ્પ હૂખ્ત વીસ્પ હ્વર્શ્ત વહિશ્તૅમ્ અઙ્હુઉમ્ અશઓતઃ વીસ્પ દુશ્મત વીસ્પ દુઝ્ઝૂખ્ત વીસ્પ દુઝ્વર્શ્ત અચિશ્તૅમ્ અઙ્હુઉમ્ અશઓતઃ વીસ્પ નામચ હુમતનાંમ્ હૂખ્તનાંમ્ હ્વર્શ્તનાંમ્ વહિશ્ત અઙ્હુઉ આઅત્ હચચિથ્રૅમઃ અષૅમ વોહૂ ૧) ☞ (ત્રણ વાર પઢવું)

(દોઆ વીસપ હુમતનો સાર.)

બુધ્ધિવાન માણસો સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરે છે પણ બુધ્ધિહીન માણસો જુઠા વિચાર જુઠા વચન અને જુઠાં કામો કરે છે. સાચા વિચાર, સાચા વચન, અને સાચાં કામો માણસોને બેહશત તરફ લઈ જાય છે તથા જુઠા વીચાર, જુઠા વચન અને જુઠાં કામો તેઓને દોજખ તરફ ધસડી જાય છે.

દોઆ નામ્ સેતાયશ્ને.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેમ વોહુ ૧)
બનામે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયેશગરે મેહેરબાંન. નામ સેતાયશ્ને ઓએ અહુરમજ્દ, હમા બુદ ઓ હમા હસ્ત્ ઓ હમા બેદ. નામે યજદે સ્પેનામીનો. અન્દર્અચ્ મીનોયાંન્ મીનો, અજશ્ બૂદ્-અશ્ યક્ નામ અહુરમજ્દ-અચ્. ખોદાએ મહેસ્ત્, ઓ તવાના ઓ દાના ઓ દાદાર્, ઓ પર્વર્તાર્ ઓ પાના ઓ ખાવર્, ઓ કેર્ફેહગર્ ઓ અવક્ષીદાર્ અવીઝે વેહ્-દાદસ્તાંની ઓ હમાજોર્.

સેપાસ્ ઓએ વજોર્ગે હસત્યાંન, કે આફ્રીદ અવનીદ્, ઓપ-ખેશ્ અન્ગાંમ્ બતી જોર્ ઓ

દાનાઈ અવરૂતરૂ શશ અમશાસ્પન્દાંન, અવદ વેસ યજદાંન, રોશન બહેશત ગરોથમાન, ઓ ગેરૂદે આસ્માન, ઓ ખૂરે તાવા, ઓ માહે બાંમી, ઓ સતરે વસ-તોખ્મ, ઓ બાદ ઓ અન્દર-વાએ, ઓ આવ ઓ આતશ, ઓ જમીન ઓ ઉરૂવર, ઓ ગોસ્પન્દ ઓ અયોક્ષસ્ત ઓ મરદુમ.

યજશને ઓ ન્યાયશને ઍજઓએ ઓહાએ કેરફેગર. કે મેહ કર્દ ઍજ હરૂ ગેતીહા દહેશનાન મરદુમ ૫ ગોબાએશ, માદાંન દાદ ઓ શેહર્યારીએ હુન્ગાંમ, રાઇનીદારીએ દામાંન, પરખ્મ અંગીજશને પરહીજ દીવાન.

નમાજ ઓએ વીસ્પ-આગાહ અશ ખાવરૂ, કેશ ફ્રેસ્તીદ ૫ જરથુશત્ર સ્પૅન્તમાંન અશો ફ્રોહર, અશતશએ ઓઇ દામાંન, દીનદાનેશને વરોએશને આસ્ન-ખેરદી, ગોશો સૂર્ત-ખૅરદી, દાનાઇ ઓ રાઇનીદારીએ વીસ્પ હસ્તાંન, ઓ બદાંન ઓ બેદાંન, ફ્રહુન્ગાન ફ્રહુન્ગ માંથ્ર-સ્પૅન્ત, કુ બેદ રવાન હુ-પૂલ ઓ બુખ્તારી ઍજ દુજખ, વદાર

દાર ઓએ આંને પહેલૂમ, અખોઆંન્ અશો-આન્ રેશાન્ હુન્દ હુબોઇ હુમા-નેકી. પ ફ્રમાને તો ખાવરૂ, પદીરમ ઓ મીનમ ઓ ગોયમ ઓ વરૂજમ, દીને વેહ્ અવીજ આસ્તવાન્ હોમ, પ હુર્ ક્રેર્ફ અવાક્ષ્ ઍજ વીસ્પ બજે, અવીજે દારમ ખુદ્દશ આસ્નીદ્દ કુનશને, પરૂહીજશને ઓ પાકશશ જોરાંને જાન, મનશને ગવશને કુનશને, ઓ વીરૂ ઓ હોશ ઓ ખેરદ.

પ કાંમે તો ક્રેર્ફેગર્ તવાનમ્ કદ્ આંને તો પરસ્તશને, પ વેહ્-મનશને વેહ્-ગવશને વેહ્-વર્જશને, વશાએમ રાહે રેશાન્, કે ઓમ નરસદ, ગેરાન્, પજદ દોજખ વદીરમ પચેશ દર્ગ્ ઓ રસમ આને બેહશતે પૂર્-બોએ હુરૂવસ્પ-પેસીદ ઓ હુમાખારી.

સેતાયશને ઓએ અવક્ષીદારૂ ખોદાએ, કુકાંમે ક્રેર્ફે, પાદ-દહેશને કુનન્દ ફ્રમાંન-રાઇનીદારાંન, અવદૂમ બૂજેદ દરૂવન્દાંન-અચ ઍજ દોજખ, ઓ અવીજેહા વીનારેદ વીસ્પ. ☞ સેતાએશનેએ દાદાર અહુરમજદ હુરૂવસ્પ આગાહ્ ઓ તવાના

ઑ તવન્ગરૂ. હફ્ત અમૅશાસ્પન્દ ઑ બૅહ્રામ યજદ પીરોજગરૂ દુશમન—જદાર અમ હુતાશ્તૅ બેરસાદ. અષૅમ વૅાહૂ ૧ ☞ (ત્રણ વાર પઢે.)

(દોઆ નામ સેતાયશનેનો સાર.)

પાક ખોદા જે નેઆમતનો બક્ષનાર, ગુનાહ માફ કરનાર, બુલંદ દરજ્જાનો, ઇનસાફી સર્વ શક્તીવાન, ગેબીઓમાં ગેબી, સર્વ જ્ઞાની તથા સઘળાનું પોષણ કરનાર છે તેની હું સ્તુતી કરૂંછું તેજ સાહેબ સઘળી દુન્યાને પેદા કરનાર અને તેનો અંત લાવનાર છે. તેણેજ આંસમાન, જમીન, પાણી, સુર્ય, ચંદ્ર, તારા, રોશણી, હવા, ગરમી, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ વગેરે પેદા કીધું છે. એ બધાઓમાં તેણે માણસને અકલ આપીને સૌથી ચઢતે દરજ્જેનું બનાવ્યું છે, તેણેજ પેગંબર જરથોશ્તને દીન આપીને આએ દુન્યામાં મોકલ્યો. તમામ બદ હવસોને દાબી સવાબનાં કામો હું કરૂં જેથી કરીને મારાં મરણ પછી ચીનવત પુલ આસાંનીથી પસાર કરૂં અને બુલંદ બેહશતનું ઉત્તમ સુખ મેળવું. દાદાર હોરમજદ, સાતે અમશાસ્પંદ અને ફતેહમંદ બેહરામ ઇજદ મારી મદદે પોંહચો.

ચારે દિશાનો નમસકાર.

ઑજ હમા ગુનાહ ૫ પતિત પશેમાંનઓમ. અષૅમ વૅાહૂ ૧)

☞ નૅમો આઑફ્હાંમ અસફ્હાંમચ, પો-

ઇથ નાંમચ ગવ્યૅાયવ્યૅાઇતિનાંમચ, મવ્યેથનનાંમચ અવ્વો-ખરૅનનાંમચ, અપાંમચ જૅમાંમચ ઉર્વરનાંમચ, અઙ્હુવ્યૅાસ્ચ જૅમો, અવઙ્હેચ અપ્નો વાતહેચ અષવ્યૅાનો, સ્ત્રાંમ માવ્યૅાઙ્હો હૂરો, અનઘ્રનાંમ રવ્યૅાચઙ્હાંમ ખધાતનાંમ, વીસ્પનાંમચ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ દામનાંમ, અષવ્યૅાનાંમ અષઅૅાનિ નાંમચ અષહે રથ્વાંમ. અષૅમ વૅાહૂ ૧

(ચારે દિશા તરફ ફરીને પઢવું, હાવન ગેહમાં પુર્વે, દક્ષિણ, પશ્ચિમ અને ઉત્તર તરફ તથા રપિથ્વન અથવા બીજી હાવન તથા ઉજીરન ગેહમાં પશ્ચિમ, દક્ષિણ પુર્વે અને ઉત્તર એમ અનુક્રમે એકેકીવાર ફરીને પઢવું.) **અહમાઇ રએશચ. હુજઙ્રેમ, જસમે અવઙ્હે મજદ. કેરફે મોજદ. અષૅમ વૅાહૂ ૧.**

ચારે દિશાના નમસ્કારનો સાર.

આએ જગાઓ શેહરો, ખેતરો, રેહવાનાં મકાંનો, પાંણી, જમીન, ઝાડપોણ, આસ્માન, પવન, તારા ચંદ્ર અને સુરજ એ બધાંઓને નેમાજ હોજો. સ્પેનામીનોને લગતી તમામ અશો પેદાયસના નર અને નારીઓને નમસ્કાર હોજો.

પતેત પશેમાની

યથા અહૂ વઇર્યો ૧) યથા અહૂ વઇર્યો પન્જ ઍજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાન્ઓમ, ઍજહર્ વસ્તીન્ દુશમત દુજ્હૂખ્ત દુજ્વરૅશ્ત, મૅન ૫ ગેથી મનીદ્, પીશે શુમા વેહાન, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેથી મઇન્યુઆંની ઓઅે અવાક્ષ પશેમાન, પસે ગવશની ૫ પતિત હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો ૫) અષૅમ વૉહૂ ૩.

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદઐવો અહુર-ટ્કએષો, હાવનેએ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑ થ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, સાવ્ઙહેએ વીસ્યાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ (બીજી જે ગેહ હોય તે પડે) સ્રઑષહે અષ્યેહે તખ્મહે તનુમાથ્રહે દરૂષિ-દ્રઑશ, આહૂઇરૂયેહે, ક્ષ્નઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રામે મ્રૂતે

અથા રતૂશ અષાતચિત હચ ફ્રા અષવ વીદ્દવઍઓ મ્રઑતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો ૧) (કરદો ૧ લો) ફરાજ સતાયમ હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વરૂશત. પ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ. અવાજ-સતાયમ હરૂવેસ્પ દુશમત દુજ઼ઊખ્ત દુજ઼વરૂશત. ઍજ મનશ્ને ગવશ્ને કુનશ્ને. અવરૂગીરશ્નની દેહોમ, હરવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વરૂશત. પ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ. કુ કૅરદૅ કુનમ. બહેલશ્ની દેહોમ હરૂવેસ્પ દુશમત દુજ઼ઊખ્ત દુજ઼વરૂશત. ઍજ મનશ્નૅ ગવશ્નૅ કુનશ્નૅ કુ ગુનાહ નકુનમ. ફ્રાજ ઓએ શુમા રાદ્દહોમ કે અમૅશાસ્પંદ હેદ. યજશ્નૅ ઉન્યાયશ્નૅ. ફ્રાજ પ મનશ્નૅ, ફ્રાજપ ગવશ્નૅ, ફ્રાજપ કુનશ્નૅ. ફ્રાજ પ અહો ફ્રાજપ તનૂ, ફ્રાજપ આંનેચ ઇન ખેશ જાંન, તનઓ જાંન નામ રવાન. બુન-બરૂ ખાસ્ત ઇમ હસ્ત. પખેશી એ યજદાંન દાર હોમ. પ ખેશીએ યજદાન દાશતન અએ બહૅદ. કુ અગરૂ તશ ઍજાં રસદ, કે ઇનતન રવાનરા બેઆવાયદ દાદન બદેહમ. સતાયમ. અષહી પેહલુમ. નકો-

હીનમ દેવાંન. ૫ નેકીએ દાદાર અહુરમજદ સેપા સદાર-હોમ. ૫પેત્યાર અનાઇ ઍજ ગનામીનાં અવર મદ. ઉમેદ રસ્તાખીજરા, જદશઓરૂસંદ હુમદાસ્તાન હોમ. દીને અહુરમજદ. દાદે જરથુશત્ર રસ્તએ ફારૂન. કર્દ પાઇરૂયોત્કેશાન ૫ દસ્તુર દારૂહોમ. આં જાદેરા ઍજ ગુનાહ ૫ પતેત હોમ. ૫ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ. (કરદા ૨ જો) કો મરદુમાન ઓ બુન શાયદ બુદન યાઍામન ઓ બુન બદ એસ્તેદ. પેશ ઓએ ચેહર અંદા, પસ ઓએ ચેહરપેશ, યદશાન અંદર જસ્ત એસ્તેદ. ઍજસે સ્રઓશે-ચરનાંમ ગુનાહ. ઍજ આંનીતૂમ ગુનાહ. અંદા હજારાંન હજાર મર્ગરૂંજાન. અંદ ચંદ ગવેશ હસ્ત શાયદ બુદન. ૫નાંમે ચેશત હરવેસ્પ દુશ્મત દુજઊખ્ત દુજવરશત. મૅમ પરાહે કસાંનરા. યાઍા કશાંન પરાહે મનરા. યાઍ ગુનાહ કારી ૫ મનરા, કસો ગુનાહ ઓ બુન બુદ એસ્તેદ. ઍજ આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની. તની ઓ રવાની ગેથી ઓ મીનોઆંની.

ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પસે ગવશની ૫ પતેત હોમ, ૫ પતેત્ હોમ, ઍજ ગુનાહ. (કરદા ૩ જો;) ઇન અંદ આખેપાયે ગુનાહ નાંમ. ચુન હુન-દરખ્ત, મેહયો સાસ્ત. અંદરજ ફરૂમાન. બઍાદ-યોજદ કાઇદ્યો-જદ આગૅરંપત-ગુનાહ. અવા વરશાત ગુનાહ અરૅદુશગુનાહ, ખુર-ગુનાહ, બાજાએ-ગુનાહ, યાતુ-ગુનાહ, તન્વલ્લ્ગાન-ગુનાહ, મર્ગર્-જાન-ગુનાહ, અવસોસ-ગેરાન ગુનાહ. જેહે-મર્જ્-ગુનાહ. દશતાનમર્જ્-ગુનાહ. ફુન્ મર્જ-ગુનાહ, અવારૂન-મર્જશની, શૅાએથ્ર-ગુનાહ-સેશની, ગુનાહે રવાંની, ગુનાહ હુમીમાલાંન, ગુના હુયો-પુલશ-હોદ. વક્ષે વખ્શાંન વક્ષે ગુનાહ, ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. અવરૅ આખો ગુનાહ, કો મર્દુમ ઓ બુન શાયદ બુદન. ગજસ્તેહ ગનામીનો દરૂવંદ, ૫ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ ફ્રાજ કરૂનીદ. અહુરમજદ ખોદાએ ગુનાહ અંદરૂદીન પેદા બેકરૂદ. ગોહાને પોઇરૂયો દકેશાંન ગુનાહ દાશતૅ એસ્તેદ. મનશની પીશે દાદાર્ અહુરમજદ, મીનો-

ચાંન્ ગેથ્યાંન્ મેહેસ્ત. પીશે અમૅશાસ્પંદાન્, પીશે મેહરૂ સરોશ રશને, પીશે આતશ બરૂસમ હૅામ, પીશે દીન્ રવાંનૅ એશ, પીશે રદ દસ્તુરે દીની. પીશે ઓએ ગવેહ્ મદ એસ્તેદ. ઍજ આન્ ગુનાહ્ મનશની ગવશની કુનશની. તનીઓ રવાંની ગેથી મીનોઆંની, ઓએ અવાખ્શ પશેમાન્, પસે ગવસની પ પતેત્ હોમ. પ પતેત્ હોમ ઍજ ગુનાહ્. (કરદા ૪ થો) અંદરૂ પેદ માદ, બોહ્ બેરાદ, જન્ઓ ફરૂજંદ, શોએ સાલારૂ, બેશ નજદીક, હમ ગેહાંનીઆન. હમ ખાસ્તગાન, હમ સાઍગાંન્ હમશેહરૂયાંન્, પ ઈરૂમાનીઆં જસ્ત્ પહરૂ અદાદીઅ. ચુન્મન્ અંદરૂ ગુનાહ્કારૂ બુદ એસ્તેદ હોમ. ઍજઆન્ ગુનાહ્ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની. ઓએ અવાખ્શ પશેમાન્ પસેગવશની પ પતેત્ હોમ. પ પતેત્ હોમ ઍજ ગુનાહ્. (કરદા ૫ મો) હેહેરૂ નસા ખુરશની હેહેરૂનસા જોએશની, હેહેરૂ નસા ઓએ આવ ઓ આતશ બોરૂદન. યા આવ

એ આતશ હેહેર્નસા બોર્દન. અવસ્તા પચમ-
નૂશની ન ગોફતન. મોએ નાખુન દંદાન ફ્રેશ,
દસ્તે શવીન, એ અવર્ હર્ચ્યે પદર્ હેહેર્નસા.
ચૂન્ મન અંદર્ ગુનેહ્ગાર્ બુદ્ અસ્તેદ્ હોમ.
ઍજ આન્ ગુનાહ્ મનશની ગવશની કુનશની,
તની એ રવાની ગેથીએ મીનોઆંની, એખે
અવાખ્શ પસેમાન્, પસે ગવશની પ પતેત્ હોમ.
પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ્. (કરદો ૬ ઠો) કુ કામે
દાદાર્ અહુરમજ્દ બૂદ્. એએમ આવાયસ્ત્ મ-
નીદન્ એએમ નમનીદ્. એએમ આવાયસ્ત્
ગુફ્તન્ એએમ ન ગુફ્ત્. એએમ આવા-
યસ્તે કર્દન્ એએમ ન કર્દ્. ઍજ આન
ગુનાહ્ મનશની ગવશની કુનશની. તની એ
રવાની ગેથી એ મીનોઆંની એખે અવાખ્શ
પસેમાન, પસેગવશની પ પતેત્ હોમ. પ પતેત્
હોમ્ ઍજ ગુનાહ્. (કરદો ૭ મો) કુકામે આહેરે-
મન્ બુદ્. એએમ ન આવાયસ્ત્ મનીદન્ એએમ
મનીદ્. એએમ ન આવાયસ્ત્ ગુફ્તન્ એએમ્

ગુફત, ઓએમ ન આવાયસ્ત કરદન ઓએમ કરૂદ. ઍજઆન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની તની ઓ રવાની ગેથી ઓ મીનોઆંની ઓખે અવાખ્શ પશેમાન પસે ગવશની પ પતેત હોમ. પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ. (કરદો ૮ મો) ઍજ હમોઇન હરૂઆઇન ગુનાહ, હરૂ આઇન મરગરૂજાન, હરૂ આઇન ફરૂદ માંન્દ, હરૂ આઇન માનીદ. હર આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. ઓએમ અંદરૂ અહુરમજદ મરદુમ, મરદુમ સરૂદ ગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ. ઍજ હમોઇન હરૂ આઇન ગુનાહ. હરૂ આઇન મરગરૂજાંન, હર આઇન ફરૂદ માંન્દ, હર આઇન માનીદ. હરૂ આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનહ. ઓએમ અંદરૂ બહુમન ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ સરૂદગાન જસ્ત પ પતેત હોમ. ઍજ હમોઇન હરૂ આઇન ગુનાહ. હરૂ આઇન મરગરૂજાંન. હરૂ આઇન ફરૂદ માંન્દ. હરૂ આઇન માનીદ, હરૂ આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. ઓએમ અંદરૂ અરદીબેહશત આતશ, આતશ

સરૂહગાંન્ જસ્ત, ૫ પતેત્ હોમ. ઍજ હુમોઇન હુરાઇન ગુનાહ. હુરઆઈન મરૂગરૂજાંન હુરઆઈન ફેરૂદ માંન્દ, હુરૂ આઇન્ માનીદ હુરૂ આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. ઓએમ અંદરૂ શેહેરેવરૂ અયો-ખ્શસ્ત, અયોખ્શસ્ત સરૂહગાંન જસ્ત, ૫ પતેત હોમ. ઍજ હુમોઇન્ હુરૂ આઇન્ ગુનાહ, હુરૂ આઇન મરૂગરૂજાંન્, હુરૂ હુઇન્ ફેરૂદ માંન્દ હુરૂ આંઇન્ માનીદ, હુરૂ આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. ઓએમ અંદરૂ સપંદારૂમદ જમીન્, જમીન સરૂહ-ગાન જસ્ત, ૫ પતેત હોમ. ઍજ હુમોઇન હુરૂ આઇન્ ગુનાહ, હુરૂ આઇન મરૂગરૂજાંન, હુરૂ આઇન્ ફેરૂદ માંન્દ, હુરૂ આઈન માનીદ હુરૂ આ-ઇન્ ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. ઓએમ અંદરૂ ખોરદાદ આવ્, આવ્ તોખ્મગાંન જસ્ત ૫ પતેત હોમ. ઍજ હુમોઈન હુરૂ આઇન ગુનાહ હુરૂ આઇન્ મરૂગરૂજાંન હુરૂ આઇન ફેરૂદ માંન્દ. હુરૂ આઇન્ માનીદ હુરૂ આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. ઓએમ અંદરૂ અમરદાદ ઉરૂવરૂ. ઉરૂવરૂ સરહેગાંન જસ્ત.

૫ પતેત્ હોમ. ઍજ હમોઇન હર્ આઇન્ ગુનાહ્, હર્ આઇન મરૂગરૂજ્નંન્, હર્ આઇન્ ફરૂદ્ માંન્દ, હર્ આઇન્ માનીદ્ હર્ આઇન્ ગુનાહ્ ઍજ ગુનાહ્ ઓએમ અંદર્ દાંમે અહુરમજદ્ જસ્ત. ચુન સતર માહ્, ઓ ખોર્શેદ્. આતશ્ સોહર્ સોજ્ન, સગ્ વએ, ગોસ્પંદ્ પંજઆઇન. ઓ અવરે ગેવહે દહેશનાંન્. ઇન અહુરમજદ્ ખેશ. ચુન અંદરગ્ જમીન્ ઓ આસ્માન્, ચુન મન્ અંદર્ ગુનેહગાર બુદ્ એસ્તેદ્ હોમ. ઍજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની તનીઓ રવાની ગેથી ઓ મીનો-આંની ઓખે અવાખ્શ્ પસેમાન્, પસેગવશ્ની ૫ પતેત હોમ. ૫ પતેત્ હોમ ઍજ ગુનાહ્. (કરદો ૯ મો) સતર્-શેકનશ્ની- ખ્અેતુદથ્ વસોવશ્ની દહ્એવેહાંન્ વસોવશ્ની ગાહમબાર્ ફરૂવરૂદ્યાંન. હોમ દરૂન. હોશફરીદ્ યજદાંન નેહાદ્, ઓ પદીર-ફ્ત, રપિથ્વેન્ ફરૂદ્મ. રોજે વદરૂદેગાંન. ચુન્ મન આવાયસ્ત્ યશતન્, ઓએમ ન યશત. ઍજ આન ગુનાહ્ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની. તનીઓ રવાંની

એથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પંસે ગવશની પ્ર પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ. (કરદો ૧૦ મો) અવર મનશની તર મન-શની અજાૂરી પંદી. ખશમધની, અર્શધની, વદ્દચ-શમી, સૂરુચશમી, વદ્દનગીરશની. ખોરદફનગીરશની નગીશાઇ પંદી. ખુદ શહી, અસગેહાંની. સપોજ-ગારી, વરુની ગુમાની. આશમોઇ, જોરુગવાહી. દરોગદાવરી. ઓજદીસ્ત પરસ્તી, કોશાદ દવાર-શની, બરહેને દવારશની. અવેમોગ-દવારશની દરાં-યાંન જોઅશની, દરાંયાંન ખોરશની, દુજદી ગદહી. જેહી જાદુઇ જાદુપરસ્તી. રોસ્પી રોસ્પીબારગી. ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી શીનમોઇ. ઓ અવરે હર આઇન ગુનાહ. ઓ પ ઇન પતેતી. હોશમોરુદ. આન ન હોશમોરુદ. આન દાંનેસ્ત. આન ન દાંનૅસ્ત. આંન અંગર્દ. આંન ન અંગર્દ. સઓશાદા વેરેજયા પીશે રદ દસ્તૂરે દીની આવાયસ્ત ગરૂજીદન. ઓએમ ન ગરૂજીદ. ઍજ આંન ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની. તની

રવાંની, ગેતી મીનોઆંની, ઓઅે અવાખશ પશેમ-
માન, પસેગવશની. ૫ પતેત હોમ. ૫ પતેત હોમ
ઍજ ગુનાહ. (કરદે ૧૧ મો) કુ અગર કસાંન
પતેતી, પદીરફતહોમ, ઓઅેમ ન કરદ હોમ.
ઈશાંન રવાંનરા, દુશખારી મદ. યદશાંન જાદેહરા.
હુર યક જુદ જુદરા. મનશની ગવશની કુનશની.
તનીઅેા રવાની ગેતી અેા મીનોઆંની, ઓઅે
અવાખશ પશેમાન, પશેગવશની ૫ પતેત હોમ.
૫ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ. (કરદે ૧૨ મો) ૫
આંન દીન દસ્તુર અેસત હોમ, ઇન અહુરમજદ,
જરથોશત આશત. જરથોશત ઓઅે ગુશતાસ્પ.
૫ પવંદ આદરબાદ મારાસ્પંદાન મદ. પદશ
પસાખ્ત, કરદ બોખત. અશાઈ વેહ રવાંને દુશાર-
મંગ, આવાયશનીતર વેહશની હોમ. પજીરંદીઅે
જાન, આસ્તુઆંન હોમ હુમતપ ગનશને, આસ્તુ-
આન હોમ હુખતપ ગવશને. આસ્તુઆન હોમ
હુરશતપ કુનશને. આસ્તુઆંન હોમ ૫ ગવેહ દીને
માજદયસ્નાંન. હમા કૅરફેહા હમદાસ્તાન હોમ.

ઍઁજ હુમા ગુનાહીઆ જુદ્દહાસ્તાંન હોમ. પનેકી સ-પાશ્દારૂ હોમ. ઍજ અનાઇ ખોરૂસંદ હોમ. પુલ્ પાદફ્રાહ્. બંદ દરેશ તોજશને તાવાંનદીન, પાદ ફ્રાહે સે શબ્ પંજાહ-હફ્ત સાલ્. પદશ ખોરૂ-સંદ, હુમ દાસ્તાંન હોમ. ઉઇમ કરૂદ હોમ ઈન પતેતી. ગુજર્ગ ઉમેદ્દ ફ્રેરૂરા. ગેરાંન બીમે દાઝ-ખરા. અશાહી વેહ્ રવાંન્ દૂશારમરા. પ ઈન મન-શનૅ કરૂદ હોમ. કુ કાર કેરૂફ, મન અંદાનૂ કર્દ. આંચે નૂ ફૂનમ. હુમા એસ્તશનૅ કેરૂફરા. ગુઝ્નર શને ગુનાહરા. બોખ્તે રવાંનરા. અગરૂ માંન્દ બહોદ. કુ ગુનાહે મન તોખ્ત ન બહોદ. પાદ ફ્રાહે સે શબ્, આંનહુયા પદશ ખોરૂસંદ, હુમ દાસ્તાંન હોમ.

હુમૅ ફ્રમાએમ અર્ષમ વૉહૂ બેગુદીરૂશની. પતેતી પીશ ઍજ બેગુદીરશની. પસ ગુદરૂદ મન. મન જાદેહરા ઍજ ગુનાહ્, પ પતેત્ બહોદ. સૅદાશ ગેથોફ્રીદ ફ્રમાયદ. ફ્રમુદાર્ ખાહેશની હુમદાસતાંન-હોમ અહુરમજદ ખેશ હોમ. અહુ-

રમજદ દહ્માનૅ કુનમ. અશાહી સતાએમ. ઉઇમ ગીરફ્તૅ-હોમ, હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વૅરૂશત. ૫ મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ. બહેલશની દહોમ, હરૂવેસ્પ દુશમત દુજ્જૂખ્ત દુજવરૂશત. ઍજ મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ. ઉઇમ ગીરફ્તૅ-હોમ, હરૂવેસ્પહુમત હૂખ્ત હ્વૅરૂશત. ૫ મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ બહેલશની દહોમ, હરવેસ્પ દુશમત દુજ્જૂખ્ત દુજવરૂશત. ઍજ મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ. ઓએમ ગીરફ્તૅ હોમ, હરવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હ્વૅરૂશત, ૫ મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ બહેલશની દહોમ, હરૂવેસ્પ દુશમત દુજ્જૂખ્ત દુજ્જવરૂશત. ઍજ મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ. ઉઇમ ગીરફ્તૅ-હોમ, હરૂવેસ્પ રાહે રાસ્તી ફ્રરારૂન. બેહેલશની દહોમ, હરૂવેસ્પ રાહે અરાસ્તી અવારૂન. ધના શીકસ્ત. અહુરમજદ બેહ અવજૂન સ્તઓમિ અર્ષમ. અષૅમ વૉહૂ ૧). ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા હ્વૅરૂશતોઇબ્યસ્ચા. માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વખ્ઁધ્વોઇબ્યસ્ચા વરૂશત્વોઇબ્યસ્ચા. અઇબિગઇરૂયા દઇથે, વીસ્પા

હુમતાચા હૂખ્તા હ્વૅરૂશતાચા. પઇતિ-રિચ્યા દઇથે, વીરૂપા દુશમતાચા દુજ઼ૂખ્તાચા દુજવરૂશતાચા. ફ્રાવેરાહી અર્મૅસ્પેન્તા. યસ્નૅમચા વહ્મૅમૂચા ફ્રા મનંહા. ફ્રા વચંહા. ફ્રા શયઑથ્ના ફ્રા અંહા-ઑયા ફ્રા તન્વસ્ચીત્ ખ્વખ્યાઓ ઉશતનૅમ. સ્ત-ઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ (૧) યથા અહૂવઇરૂયો (૨૧) અષૅમ વૉહૂ (૧૨) યથા અહૂવઇરૂયો (૨) યસ્નૅમચ વહ્મૅમચ અઓજસ્ચ જવરચ આફ્રી-નામિ. સઓપહે અર્યેહે, તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે, દરૂપિ-દ્રઓશ આહૂઇરૂયેહે. અષૅમ વૉહૂ (૧) અહ્માઇ રએસ્ચ, અજંગ્હૅમ, જસમે અવંહે મજદ, કેરફે મોજદ અષૅમ વૉહૂ (૧)*

---

* ઉપલી પતેતના ચોકસ કરદાઓમાં એવા પ્રકારના ગુનાહનો પશ્ચતાપ કરવા જણાવેલું છે કે જે નાના બેગુનાહ બાળકો કરેજ નહી. તેટલા માટે તે કરદાઓ નવજોત થનારાં બાળકો પાસે નહી ભણાવતાં ફકત ૧, ૪, ૬, ૭, અને ૧૨ એજ કરદાઓ તેઓને ભણાવવા જોઇએ.

(પતેત પશેમાનીનો સાર.)

સઘળા ભલા વિચાર, વચન અને કાંમોની હું વખાણ કરૂં છું તથા તેઓને હું અખતીઆર કરૂં છું. અને સઘલા બુરા વિચાર, વચન અને કાંમોને હું ધીક્કારૂં છું તથા તજી દેઉ છું. મારી પાસે જેબી કાંઈ દોલત અને પુંજી છે તે મને ખોદાએ આપેલી છે એમ હું સમજું છું. અગર જો મારાં રવાનના ફાયદાને માટે એ બધી ચીજો આપી દેવી પડે તો હું ખુશીથી આપીશ.

મારા માબાપ, ભાઈ બેન, સગાં, ઉશતાદ, દોસ્તદાર, વડાં, પાડોશીઓ અને ભાગીયાઓ તેમજ શેહરીઓ અને હાથ હેઠલનાં સાથે જો મેં કાંઈ નાલાયક ચાલ ચલાવી હોય તો તેથી તોબા કરીને દુર રહેવાની કબુલાત હું આપું છું.

દાદાર હોરમજદની મરજી પ્રમાણેના વિચાર વચન અને કામો જો મારાથી નહી થયાં હોય અને નાપાક હેરેમનની મરજી પ્રમાણે વિચાર, વચન અને કામો થયાં હોય તો તે માટે પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરૂં છું.

ઓ ખોદા તારી ભલી પેદાયશોના કોઇબી માણસ, પશુ, પંખી વગેરેને મેં દુઃખ દીધું હોય તથા માણસ જાતના ઉપયોગમાં આવતી વસ્તુઓ જેવી કે આતશ, પાણી વનસ્પતી અને ખનીજ પદાર્થ એઓને મેં ખરાબ અને નાપાક કીધો હોય તો તે બધા ગુનાહને માટે પશ્ચાતાપ કરી માફી માગું છું. બધી જાતના ગુનાહો જેવા કે જુઠાઈ, ચોરી જુલમાત, કોઇનો મસકરી અદેખાઈ, લોભ, જુઠુ અથરામણ, પવિત્ર પાણીમાં નસો નાખવો, ઉઘાડે પગે અને કુસ્તી બાંધ્યા વગર ફરવું, બાજ ધરીયા વગર ખાંનું ખાવું એ વગેરે દિનના હોકમનો જો કાંઈ મારાથી અનાદર થયો હોય તો તે ગુનાહથી પતેત કરી પાછો ફરૂં છું.

જે દિન દાદાર હોરમજદે અશો જરથોશતને શિખવી, અશો જરથોશતે કએ ગુશતાસ્પને શિખવી તથા જે દીનને આદરબાદ મારાસ્પંદે પાછી સજીવન કીધી તે દીન ઉપર હું ઉસ્તવાર છું.

દીનનો કલમો પાજંદ જુબાનમાં.

બ નાંમે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશગરે મેહેરબાંન. રજિશતયાઓ ચિરતયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ, દએનયાઓ વહુયાઓ માજદયસનોઇશ, દીન બેહ રાસ્ત, વદરોસ્ત, કે ખોદાંએ બરૂબેહક ફીરસ્તાદે ઇન્ હસ્ત, કે જરતોશ્ત આવોરદે હસ્ત, દીન દીને જરતોશ્ત, દીને અહુરમજદ, દાદે જરતોશ્ત સ્પિતમાન. અષઓને અષેમ વોહૂ. ૧ (ત્રણવાર પઢવું)

(પાજંદ જુબાનના દીનના કલમાનો સાર.)

ભલી મજદ્દયશ્નની દીન કેજે એકલા હોરમજદનીજ પરસ્તેશ કરવા શિખવે છે તેની વખાંણ હોજો, એ ભલી અને સાચી દીન ખોદાએ લોકોના ભલાંને માટે અશો જરથોશ્ત પાસે મોકલી છે. એ દિન હોરમજદી તથા જરથોશતી છે તેની ઉપર હું બેશક અને બેગુમાન છું.

નમસ્કાર ચેરાગનો.

ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ અષેમ વોહુ ૧)

પ નામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવરૂની

ગોરજે ખોરેહ્ અવજ્નયાદ્. આતશ દાદ્ગાહ્ આદરૂ ફ્રરા. ઍજ હુમા ગુનાહ્ (જાવત) જુઓ સરોશ-બાજ સફે ૭ મો) ૫ પતેત્ હોમ. (સર ઝોકાવતાં ભણવું) ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. નૅમ સ-તે આતર્શ મજ્દાઓ અહુરહે હુદાઓ મજિશ્ત યજત. અશેમ વૉહૂ ૧) (ત્રણવાર પઢવું) અહ્માઇ રએશ્ચ, હુજ્હરેમ, જસમે અવઙ્હેમજ્દ, કેરેફ્ફ મોજ્દ. અશેમ્ વૉહૂ ૧)

(ચેરાગના નમસ્કારનો સાર.)

દાદર હોરમજ્દને ખુશાલ કરૂં છું. હોરમજ્દના આતશને હું નમન કરૂં છું. અને તમાત ગુનાહથી પસ્તાવો કરૂં છું.

દીનનો કલમો અવસ્તા ભાષામાં.

નાઇસ્મી દએવો, ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જર-થુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો, સ્તઓતા અ-મેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ. યશતા અમેષનાંમ, સ્પેન્ત-નાંમ. અહુરાઇ મજ્દાઇ વઙ્હવે વૉહુમઇદે, વીસ્પા

વૅાહુ ચિનહ્મી અષાઉને રએવઽતે ખરૅનઙ્ઉહ્ઽતે
યાજી ચીચા વહિશતા, યેઙ્હે ગાઉશ, યેઙ્હે અ
ષૅમ યેઙ્હે રંઓચાઓ, યેઙ્હે રઆચેબીશ, રોઇ
થ્વૅન ખ્રાથ્રા.

સ્પૅન્તાંમ આરમઇતીમ વઙ્ઉહીમ વૅરૅને, હ
મોઇ અસ્તૂ, ઉસ ગેઉસ સ્તુયે, તાયાઅત્ચા હુજ
ઙ્હુત્ચા, ઉસ મજદયસ્નનાંમ વીસાંમ, જ્યાનય
એચા વીવાપત્ચા.

ફ્રૅરા મનએઇબ્યો, રાઓઙ્હે વસેયાઇતીમ
વસે-ક્ષઇતીમ, યાઇશ ઉપઇરી આયા જૅમા ગઓ
બોશ બ્યેન્તી નેમઙ્હા અષાઇ ઉજદાતાઓ, પઇતી
અવત સ્તુયે. નોઇત અહ્માત આજયાઓનીમ
નોઇત વીવાપૅમ, ક્ષતા માજદયસ્નીશ અઓ
વીસો. નોઇત અસ્તો, નોઇત ઉશતાનહે ચિન્માની

વી દએવાઇશ અઘાઇશ અવઙ્હુશ અનરૅતા
ઇશ અકો-દાબીશ, સરૅમ શ્રયે. હાતાંમ દ્રઓ
જિશતાઇશ, હાતાંમ પઓઇરિશતાઇશ, હાતાંમ

અવ઼ંહુતૅમાઇશ. વી દએવાઇશ વી દએવવત્‌બીશ, વી યાતુશ વી યાતુમત્‌બીશ, વી કહ્યાચીત, હુાં તાંમ આતરાઇશ, વી મનેબીશ, વી વચેબીશ, વી શ્યઑથનાઇશ, વી ચિથ્રાઇશ વી જી અના સરૅમ શ્રૂયે, યથના દ્રૅગ્વાતા રાંખ્શયન્તા.

અથા અથા ચોઇત અહુરો મજ઼દાઑ જરથુશ્ત્રૅમ, અથ્રા ક્ષયઑતા. વીસ્પએપ્યુ ફ્રૅરશ્નએપ્યુ, વીસ્પએપ્યુ હંજમનએપ્યુ. યાઇશ અપૅરૅસયતૅમ મજ઼દાઑસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા.

અથા અથા ચોઇત જરથુશ્ત્રો દએ વાઇશ સરૅમ વ્યાખ્રવીતા. વીસ્પએપ્યુ ફ્રૅરશ્નએપ્યુ, વીસ્પએપ્યુ હંજમનએપ્યુ. યાઇશ અપૅરૅસયતૅમ મજ઼દાઑસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા. અથા અજેમ્યૂચીત યો મજ઼દયસ્નો જરથુશ્ત્રીશ, દએવાઇશ સરૅમ વીશ્રૂયે, યથા અના ઇશ વ્યાખ્રવીતા યે અપવા જરથુશ્ત્રો. યાવરના આપો, યાવરના ઉર્વરાઑ યા વરના ગાઉશ હુધાઑ, યા વરનો અહુરો મજ઼દાઑ. યે ગાંમ દધા યે નરૅમ અપવનૅમ. યાવરનો અસ જર-

શુશ્ત્રો, યાવરૅનો કવા વીશતાસ્પો, યાવરૅના ફ્રષ-ઑશત્રા જામાસ્પા. યાવરૅનો કસ્ચીત્ સઑશ્ય-ન્તાંમ, હુશ્થ્યા-વૅરૅઝાંમ્ અપઑનાંમ. તાવરેનાચા તકએશાચા. મઝદયસ્નો અહ્મી (જાવત) આસ્તૂ-ઇતિ્શે. (જુઓ સફો ૫ મો.)

(અવસ્તા ભાષાના દીનના કલમાનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાનો બંદગી કરનાર અને તેનેજ સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ મજદયસ્ની છે અને હું દેવ પ્રસ્તીને ધીક્કારૂં છું.

દરેક કામમાં સભ્યતા રાખવાની કબુલાત હું આપુ છું. મારા જાત ભાઈઓ ઉપર આવી પડતી આફતમાંથી તેઓને બચાવી લેવાની મારી ફરજ હું સમજું છું.

જુઠા અને પાપી માણસની સત્તા હું કબુલ રાખતો નથી. ગલીચાઇ અને અસ્વચ્છતાને ધીક્કારૂં છું અશો જરથોશતને મારા ગુરૂ તરીકે ગણું છું.

દાદાર હોરમજદ, પેગમ્બર જરથોશત, શાહગુશ્તાસ્પ, ફરશોશ્ત્ર અને અને જામાસ્પ તથા બીજા એવાજ સાચ્ચા માણસોને પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું.

નેક વિચાર નેક વચન અને નેક કામોની હું વખાણ કરૂ છું. મજદયસ્નની દીન ઉપર ઉમેદવાર છું. કારણ કે એ મજદયસ્નની દીન બીજી સઘળી દીનો કરતાં શ્રેષ્ટ છે. પાક ખોદાએ આપણાં ભલાને કાજે એ દીન અશોજરથોસ્ત પાસે મોકલાવી છે. માટે એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરીશ.

બાજ જમવાની.

બ નામે યજદે બક્ષાયન્દેહ બક્ષાયશગરે મેહરબાન. અહુરમજદ ખોદાએ, ઇથા આત યજમઇદે અહુરેમ મજદાંમ, યે ગાંમ્ચા અષેમચા, દાત, અપસ્ચા દાત ઉર્વરાઓસ્ચા વહ્વિહીશ રઓચાઓસ્ચા દાત, બૂમીમ્ચા વીસ્પાચા વોહૂ. અષેમ વોહૂ. ૩)

(જમવાની બાજનો સાર.)

જે નીયામત ખાણું મને મળ્યું છે તે માટે દાદાર હોરમજદનાં હું સુકરાનાં કરૂં છું. જેણે અનાજ પાણી, વનસ્પતી વગેરે આપણાં ખોરાકને સારૂં ઉત્પન્ન કીધું. જે માટે આએ જગોએ તેનો આભાર માનું છું.

દોઆ તંદરોસ્તી.

બ નાંમે યજદે બક્ષાયન્દેહ બક્ષાયશગરે મેહરૂબાંન. યથા અહુ વઇરૂયો. ૨)

તન-દરોસ્તી દેર-જીવશની આવાયદ. ખરેહ અનઘદ અષહીદાર. યજદાંને મીનોયાંન, યજદાંને ગેથ્યાંન, હફ્ત અમેષાસ્પન્દાંન, મ્યજદ રોશન હમે બેરસાદ. ઇન દોઆયાન બાદ. ઇન ફ્રાડાયાંન બાદ. હમે અન્દરૂ કસાંન રા જરથુશતી દીન શાદબાદ. આએફ્રીન બાદ. યા-બારી-ખોદા ખોદાવંદે આલમ રા, હમા અનજૂમન રા. શાહ વરૂજાવંદ રા, દસ્તુર પેશોતન રા, પેગાંમ્બર હોશેદર રા, હોશેદર બામી રા, કેખુશરૂ પાદશાહ રા, દીને જરથોશતી રા, (આ જગોએ જેની નેયતે ભણે તેનું નામ લેવું) બા ફરૂજન્દાંન હજારૂ સાલ્દેર બેદારૂ શાદ બેદારૂ, તન-દરોસ્ત બેદારૂ અએ-

મુન બેદારૂ, બરૂ સરે અરૂજાન્યાંન સાલહાએ બીસ્યારૂ, વકરનહાએ બીશુમારૂ, બાકી એ. પાયન્દે દારૂ. સદ હજારાન હજારૂ આફ્રીન બાદ. સાલ ખોજસ્તે બાદ. રોજ ફરોખ બાદ. માહ મુબારૂક બાદ. ચન્દ સાલ ચન્દ રોજ ચન્દ માહ, બીસ્યારૂ સાલ અરૂજાનીદારૂં, યજશને ઓ ન્યાએશને, ઓ રાદી ઓઆજોરૂ બરશને. અશાહીદારૂ અવર હમા કારો કરફેહા, તન દરોસ્તી બાદ, નેકી બાદ ખુબ બાદ, અશેહુન બાદ, અશેહુનતરજ બાદ, પ યજદાંન વ અમેશાસ્પન્દાંન કાંમે બાદ. ધનવાન, પુત્રવાન, આયુશવાન, લક્ષ્મીવાનં, વૃધીવાન, રોજીવાન, શુક્રાંના દાદારૂયેક દીનયેક, જરથુશત બરૂ હક બેશક બેગુમાનહોમ. પાક દીન મજદયસ્ની જરથુશત સિપતમાન. અપઓાને અર્જૂ વોહૂ. ૧)

૬૩

(દોઆ તંદરોસ્તીનો સાર.)

ઓ ખોદા, તું મને તંદરોસ્તી સાથની લાંબી જીંદગી આપ, ઓ ઇજદ અને અમાશાસ્પંદો તમારાથી હું પવિત્રાઈ અને સચ્ચાઈ મેળવું. મજદયસ્નની દીનની આબાદી અને ચઢતી કળા હોજો. ઓ ખોદા મારા દેહાના લોકોને તથા અમારા ઉપર રાજ કર્તાને સદા કાયમ ખુશાલ અને તંદરોસ્ત રાખ અમારા રોજ માહ અને વરસ બખતાવર થાવો. લાંબી મુદત સુધી અમારામાં સખાવતનો ઝરો વેહતો થાઓ. અમારે ત્યાં ધન, દોલત, આ[illegible]ુશ અને પુત્રની વૃધી થાઓ. એકજ ખોદાને માનનારી પાક જરથોસ્તી દીન ઉપરનું અમારૂં એકીન મજબુત થાઓ. જે પ્રમાણે બંદગી કરીને દુઆ માંગી છે તે પ્રમાણે આમીન થાઓ.

નવજોત થનારાં બાળકો માટે ધર્મજ્ઞાન.

ખોદા.

અવસ્તા—તા ચષ્મેન્ગ્ થ્વિસ્રા હારો અઇબી અપા
અઇબી વએનહી વીસ્પા.[1]

સાર—પાક ખોદા પોતાની સર્વે ઠેકાંણે હાજર રહેલી
આંખો વડે બધું જુએ છે.

સવાલ—તમોને કોણે પેદા કીધાં?

જવાબ—પાક ખોદાએ.

સવાલ—ખોદાએ દુન્યામાં બીજું શું શું પેદા કીધું છે?

જવાબ—કુલે માણુસ જાત, પશુ પક્ષી, સુર્ય, આકાશ,
પહાડ પર્વત અને વનસ્પતી વગેરે દરેક ચીજ
ખોદાએ બનાવી છે.[2]

---

૧ યજશને હા ૩૧. ફ. ૧૩. ૨ દોઆ નામ સેતાયશને.

સવાલ—ત્યારે દરેક પ્રાણી અથવા વસ્તુ ઉપર **તેનોજ** હક અને સત્તા હોવી જાઇએ?

જવાબ—હા સાહેબ સઘળાંઓ ઉપર **તેનીજ** સત્તા ચાલે છે.[1]

સવાલ—ખોદાએ દુન્યામાં તમોને શા વાસ્તે પેદા કીધા?

જવાબ—સાચ્ચાં કામો કરવા, ખુદરતને અવલોકવા. તેનો અભ્યાસ કરવા, અને તેનેથી થતા ફાયદા મેળવી બીજાંઓને શિખવવા.

સવાલ—કયું કામ ખોદાને પસંદ છે?

જવાબ—પરોપકાર, દયા, સખાવત, અને સચ્ચાઇ. કારણ કે **ખોદા** પોતે પરોપકારી, દયાળુ, સખી અને સાચ્ચો છે.

સવાલ—ખોદા પોતે પરોપકારી કેમ છે?

જવાબ—આએ દુન્યામાં **તેણે** જે જે પેદા કીધું છે તે તેના પોતાના ફાયદાને માટે નહીં પણ આપણા ફાયદા અને પોષણને માટે છે. તેથી આપણે જાણીએ છીએ કે **ખોદા** પરોપકારી છે.

સવાલ—ખોદા દયાળુ છે એમ તમે શા ઉપરથી કહેશો?

---

૧ યજશને હા. ૮ ફ. ૫.

જવાબ—કારણ કે **તે** સાહેબ અજાણપણે થયલા ગુનાહની તોબેશ કરવાથી આપણને માફી બક્ષે છે.

સવાલ—**ખોદા**ની સખાવતો શી છે?

જવાબ—આપણને વાસ્તે અનાજ પાંણી, ઢોરોને માટે ઘાસ ચારો તથા હવા, રોશણી વગેરે સઘળી નેઆમતોની બક્ષેશ **તે સાહેબ** આપણને આપેછે.[1]

સવાલ—**ખોદાતાલા** સચાંનો સાથી છે એ વિશે અવસ્તામાં શું લખ્યું છે?

જવાબ—અવસ્તામાં કહે છે કે "સાચા રસ્તામાં **ખોદા** રહે છે." સાચ્ચાઓ ઉપર **તે** પ્યાર રાખે છે અને સચ્ચાઇથી ચાલનારનેજ **તે** ખરો સુખી કરે છે.[2]

સવાલ—શા માટે આપણે **ખોદા**થી ડરીને ચાલવું જોઇએ?

જવાબ—કારણ કે **તે** આપણાં સઘળાં નેક અને બદ કાંમો જુએ છે અને તે કાંમો પ્રમાણે આપણને સુખ અથવા દુઃખ આપે છે.[3]

સવાલ—સાચાં માણસને **ખોદા**થી બીહવાનું શું કારણ છે?

જવાબ—કાંઇજ નહી. સાચાં માણસે તો જેમ એક બચ્ચું પોતાના બાપથી નચિંત અને બેફિકર રહે

---

૧ યજશને હા ૩૭. ફ. ૧. ૨ અર્દબેહશ્ત યશ્ત ૩ યજશને. હા. ૩૦ ફ. ૧૧.

તેમ, **ખોદા** કે જે સર્વનો **બાપ** છે તેની ઉપર એકીન અને વિશ્વાશ રાખવો.

સવાલ—આપણુ ઉપર કાંઇ દુઃખ અથવા આફ્ત આવી પડે ત્યારે શું કરવું?

જવાબ—ખોદાને યાદ કરવો અને તેનીજ મદદ માંગવી અને જો તે દુઃખ તમારી કોઇ કસુરથી આવી પડયું હોય તો તેવું કામ ફરીને નહી કરવું.

સવાલ—ખોદા પાસે આપણે શું માગવું જોઇએ?

જવાબ—"**ઓ ખોદા!** તું મને એવી બક્ષેશ કર કે જે બક્ષેશ મળ્યાથી મારૂં કલ્યાણ થતું હોય. કા-રણ કે મારે વાસ્તે શું સારૂં છે તેનો જાણનાર તુંજ છે."[1]

સવાલ—ખોદાનુ અવસ્તા નામ અને અર્થ શું?

જવાબ—**અહુરમજદ** એટલે જીંદગી બક્ષનાર, તમામ આલમનો ધણી **મોટો સાહેબ.**

સવાલ—ખોદા ક્યાં છે?

જવાબ—ખોદા સઘળી જગાએ અને સર્વ ઠેકાંણે, હાજર છે.[2]

---

૧ યજશને હા. ૩૧. ફ. ૫. ૨ યજશને હા. ૩૧ ફ. ૧૩.

સવાલ—ત્યારે આપણા દરેક કામો **તે** જોતો હશે?

જવાબ—હાજી શું જાહેર કે શું છુપાં દરેક આપણા કામ ઉપર **તે સાહેબ**ની નજર છે.

સવાલ—જ્યારે **તે સાહેબ** સઘળું જુએ છે અને જાણે છે ત્યારે આપણે કેવી રીતે ચાલવું?

જવાબ—આપણે કાંઇ ખોટું કામ કરવું નહી; કેમકે **ખોદા** તે જુએ છે અને તે માટે આપણને શિક્ષા કરે છે,[1]

—:o:—

જરથુસ્ત્ર.

અવસ્તા—અએમ્ મોઇ ઇદ્દા વિસ્તો યે ને અએવો સાસ્નાઓ ગૂષતા જરથુશ્ત્રો.[2]

સાર—(**દાદાર હોરમજદ** કહે છે કે) "જેણે એકલાએ મારી શિખામણ સાંભળી તથા જે મને આ દુન્યામાં જણાયલોછે તે **સ્પેતમાન્ જરથોશતછે.**"

---

૧ યજશને હા. ૩૧. ફ. ૧૪. ૨ યજશને હા. ૨૯ ફ. ૮.

સવાલ—ધર્મજ્ઞાન આપનારને આપણે કયાં નામથી ઓળખીએ છીએ ?

જવાબ—ધર્મ શિક્ષક અથવા ધર્મ ગુરૂ.

સવાલ—આપણો સૌથી પેહલો ધર્મ ગુરૂ કોણ ?

જવાબ—પેગાંમ્બર અશો **જરથોશત.**[1]

સવાલ—અશો **જરથોશત**ને પેગાંમ્બર કેહવાનું કારણ શું ?

જવાબ—કારણકે એવણે કુદરતનો અભ્યાસ કરી **ખોદાને** પીછાંણીયા અને મીનોઇ દુન્યામાંથી **ખોદાના** હોકમો આએ દુન્યામાં લઈ આયા. પેગામ્બરનો અર્થ સંદેસો લાવનાર કરી થાય છે.

સવાલ—અશો **જરથોશત** કોણનો પેગાંમ્બર ?

જવાબ—ઇરાંની મજદયસ્ની પારસીઓનો. આપણો પેગાંમ્બર અશો **જરથોશત** હોવાથી આપણે જરથોશતી કેહવાઇએ છીએ.

સવાલ—એવણને પેગાંમ્બર તરીકે કોણે કબુલ રાખ્યા ?

જવાબ—કયાંની વંસના ઇરાંની પાદશાહ **ગુશ્તાસ્પ** અને તેની તમામ રૈયતે.

સવાલ—એવણને પેગાંમ્બર તરીકે કબુલ કરવાનું કારણ શું ?

---

૧ ફરવદીન યષ્ટ ફ. ૮૮.

જવાબ—એવણુની હુશીયારી અને અક્કલ, ધર્મ સમજા-
વવાની ઉત્તમ રીતી, બીકટ સવાલના મનમાનતાં
જવાબો, અને એવણુની અશોઈ તથા પરેહજ-
ગારી જોઈને એવણુને પેગાંમ્બર તરીકે કબુલ
કર્યા.

સવાલ—અશો જરથોસ્તના ફરમાનો શું છે?

જવાબ—તેવણુ સાહેબે અવસ્તામાં ફરમાવ્યું છે કે સાચા
વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરવાં,
અશોઇ અને પરેહજગારી રાખવી, સઘળાંઓનું
ભલું ઈચ્છવું તથા સખાવત કરવી.

સવાલ—અશો **જરથોશતનો** જન્મ કયાં થયો હતો?

જવાબ—ઇરાન દેશમાં આવેલાં રએ શેહરમાં '**પઓરૂ-
શસ્પ**'નાં ઘરમાં.[1]

સવાલ—**પઓરૂશસ્પ** કોણનું નામ છે?

જવાબ—અશો **જરથોશત**ના બાવાનું.

સવાલ—આપણે આપણા પેગાંમ્બરને **જરથોશત પોરૂ-
શસ્પ** કહીને નથી ઓળખતા પણ **જરથોશત
સ્પિતમાન** એ નામે ઓળખીએ છીએ તેની
સમજણ શું?

---

૧ વદીદાદ ૫૨. ૧૯. ફ. ૩.

જવાબ—**સ્પિતમ** એવે નામનો **જરથોશત**ના વડાવાઓમાં એક નામીચો પુરૂષ થઇ ગયો તેના નામ સાથે આપણા પેગાંમ્બરનું નામ જોડેલું છે જેમકે હાલના **સર જમસેદજી** તેવણના બપાવાને નામે ઓળખાય છે.

સવાલ—અશો **જરથોશતનાં** માનું અને તેવણની બાયડીનું નામ શું?

જવાબ—માએનું નામ **દોગડો** અને બાઇડીનું નામ **હુવોવી**.

સવાલ—અશો **જરથોશતને** કેટલી છોકરી હતી, તેઓના નામ આપો?

જવાબ—ત્રણ. **પઓઉરૂચીસ્તા,**[1] **ફ્રેની** અને **થ્રીતી.**[2]

સવાલ—અશો **જરથોશત**ના છોકરાઓનાં નામ આપો?

જવાબ—ઇસતવાસ્ત્ર, ઉરૂવતતનર અને **હુરેચિથ્ર.**[2]

સવાલ—અશો **જરથોશત**ના ખાનદાનના નામ આપો?

જવાબ—મા તરફથી **હુવોવ**નું ખાનદાન તથા બાપ તરફથી **હુએચત્ અસ્પા** અથવા **સ્પિતમ**નું ખાનદાન હતું. જે પાદશાહ **ફ્રેદુન**થી ઉતરેલું હતું.

---

૧ યજશને હા. ૫૩ ફ. ૩. ૨ ફરવરદીન યષ્ટ ફ. ૯૮.

સવાલ—અશો જરથોસતનો દીસો અથવા મરણ દીવસ કયા રોજે ?

જવાબ—દે મહીનો અને ખોરશેદ રોજે.

સવાલ—એવણુનો જન્મ દીવસ કયા રોજે ?

જવાબ—ફરવરદીન મહીનો અને ખોરદાદ રોજ અથવા ખોરદાદસાલનો દીવસ.

—:o:—

જરથોશ્તી ધર્મનાં મૂખ્ય ફરમાનો.

અવસ્તા—**હુક્ષ્ય અર્જૅમચિત્ યો જરથુશ્ત્રો ફ્રતૅમાં ન્માનનાંમ્ચ વીસાંમ્ચ જન્તુનાંમ્ચ દખ્યુનાંમ્ચ અઙહાઓ દએનયાઓ અનુમતયએચ અનુખ્તયએચ અન્વર્શ્તયએચ યા આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ.**

સાર—હું કે જે જરથોશત છું તે દેશના, ગામના મોહલ્લાના અને ઘેરના આગેવાનોને આએ જરથોશ-

ની દીનના ફરમાન હુમત હુખ્ત અને હ્વરશત પ્રમાણે ચાલવાને શિખવું છું તથા ઉત્તેજન આપું છું.[1]

સવાલ—જરથોશતી દીનનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે?

જવાબ—**હુમત, હુખ્ત અને હ્વરશત** અથવા મનશની, ગવશની અને કુનસ્ની.

સવાલ—એ ત્રણ શબ્દોના અર્થ શું?

જવાબ—સાચો વિચાર, સાચો બોલ અને સાચું કામ.

સવાલ—પાક અવસ્તામાં એ વિષે શું કહેલું છે?

જવાબ—"તમામ નેક વિચારો નેક સખુનો અને નેક કાંમો બેહસ્ત તરફ લઈ જાય છે.[2]

સવાલ—**હુમત, હુખ્ત અને હ્વરશત**થી ઉલટું શું?

જવાબ—**દુશમત, દુઝુખ્ત અને દુજવરશત.**

સવાલ—એ શબ્દોના અર્થ શું?

જવાબ—જૂઠો વિચાર, જૂઠો બોલ અને જૂઠું કામ.

સવાલ—એ વિષે અવસ્તા શું કહે છે?

---

૧ યજશને હા. ૮ મો ફ. ૭. ૨ દોઆ વીસ્પ હુમત.

જવાબ—બદવિચાર, બદસખુન અને બદ કામો દોજખ તરફ લઇ જાય છે.[1]

સવાલ—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા ?

જવાબ—આપણા પેગાંમ્બર સાહેબ અશો **જરથોશતનો** હોકમ છે કે આપણે દરેક જણે મન વચન અને કરણી શુધ્ધ રાખવી જેથી બંને દુન્યામાં સુખ મળે.

સવાલ—અશો જરથોશતના જેવા થવાને વાસ્તે આપણે શું કરવું ?

જવાબ—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સચ્ચાઇને છોડવી નહી,[2] એકલા હોરમજદ સિવાય બીજા કોઇ દેવ દેવતાઓની પરસ્તેશ કરવી નહી,[3] જૂઠા અને ઠગારાઓને ફજેત કરવા, ચોર અને લુટારાઓથી પોતાના ભાઇબંધોનું રક્ષણ કરવું.[4]

સવાલ—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવા માટેના અશો **જરથોશતના** કલાંમો અર્થ સહીત કહો.

---

૧ દોઆ વીસ્પ હુમત. ૨ વંદીદાદ, પરા ૧૯. ફ. ૭. ૩ યજશને હા. ૩૧ ફ. ૮. ૪ યજશને હા. ૧૨. ફ. ૨-૪.

જવાબ—"નોઇત્ હે અપસ્તવાને વઙ્ઉહીમ દએનાંમ્ માજ્દયસ્નીમ, નોઇત અસ્તચ, નોઇત ઉશતાનૅમ્ચ, નોઇત્ બઓધસ્ચ, વીઉરૂવીસ્યાત (અશો જરથોશત કહેછે કે) "મારાં હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુધ્ધી ગુમ થાય, અથવા મારો જીવ બી નીકળી જાય તોપણ હું મજદયસ્ની દીનને ધીક્કારીને "છોડી દઇશ નહી." (એટલે "ગમે એવું દુઃખ પડે તોપણ જીવ જતાં સુધી સચ્ચાઇનેજ હું વળગી રહીશ." [1])

—:o:—

અષોઇ.

અવસ્તા—અષૅમ્ વૉહૂ વહિશતૅમ્ અસ્તિ.

સાર—અષોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સવાલ—અષોઇ એટલે શું ?

જવાબ—અષોઈ એટલે તનની અને મનની સફાઈ.

---

૧ વંદીદાદ ૫ર. ૧૯. ફ. ૭.

સવાલ—તનની સફાઇ તે શું ?

જવાબ—આપણા શરીરને કાંઈ બી મેલી અથવા ગંધીલી ચીજોથી દુર રાખવું, રોજ નાહી ધોઇને દીલ-પરનો મેલ સાફ કરવો, પોશાક ધોતો અને સફાઇદાર રાખવો અને રેહવાનું ઠેકાંણું વાડી ગુડીને સાફ રાખવું,

સવાલ—તનની અશોઇ રાખવાથી ફાયદો શું?

જવાબ—શરીરની સુખાકારી વધે, જો તંદરોરતી હોય તો વિધ્યા અભ્યાસ થાય, જેથી આપણુને અક્કલ મલે.

સવાલ—તંદરોસ્તી કેમ મલે ?

જવાબ—સોજો અને સાદો ખોરાક નિયમસર ખાધાથી, સોજી હવા દમમાં લેવાથી અને તનને માફકસર કસરત આપવાથી.

સવાલ—મનની અશોઇ એટલે શું ?

જવાબ—આપણા મનમાં સારા વિચાર, સારા વચન, અને સારાં કાંમો કરવાનો ઠરાવ કરવો, અને ખરાબ વિચાર ખરાબ વચન અને ખરાબ કામો નહી થાય તેની સંભાળ લેવી, બુરા વિચારોને મનમાં આવવાજ નહી દેવા.

સવાલ—મનની અશોઇથી ફાયદો શું ?

જવાબ—મન ચોખ્ખું હોય તો સારાં કામો થાય જેવાં કે ધર્મનો અભ્યાસ ખોદાની બંદગી, અને ભાઇબંધો ઉપર પ્યાર. જેથી કરીને માનોઇ દુન્યાનાં ઉત્તમ સુખનો ફાયદો મલે

સવાલ—અશોઈની દોલત સૌથી ઉત્તમ કેમ છે તે સમજાવો ?

જવાબ—આએ દુન્યાની અંદર આપણને મળતાં ઘર બાર, વાડી ગાડી, પૈસો ટકો વગેરે ફના થનાર છે. આપણા ગુજરવા પછી એ બધું આપણી સાથે આવતું નથી, એ દોલત ચોર ચોરી જાય છે, કે લુટારા છીનવી લે છે. ઘરબાર પડી જાય છે કે તેનો આગથી નાશ થાય છે. પણ અશોઇની દોલત કોઇ લઇ લેતું નથી. તેને નથી ચોર ચોરી જતા કે લુટારા લુટી લેતા. તે હમેશાં આપણી સાથે રહે છે અને મરણ બાદ તે આપણી સાથે આવે છે, અને સુખ આપે છે માટે અશોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સવાલ—મનની અશોઇ કેમ મળે ?

જવાબ—કેળવણી લીધાથી.

સવાલ—તે કેળવણી કઇ જાતની ?

જવાબ—ધર્મ તથા નીતિની.

સવાલ--માણસો અશો હોય તો શું ફાયદો ?

જવાબ--માણસો અશો હોય તો દુન્યા આબાદ થાય, દુન્યા આબાદ હોય તો સચ્ચાઇનો વધારો થાય અને સચ્ચાઇ વધે તો **યથા અહૂ** વઇર્યોના પવિત્ર કલામોમાં જણાવ્યા પ્રમાણે **ખોદા** ખુશી થાય.

સવાલ--**ખોદા** ખુશી થાય તો શું ફાયદો ?

જવાબ--માણસોને **અર્યમ્** વૅાહૂના પવિત્ર કલામોમાં જણાવેલું ખરૂં અને ઉત્તમ સુખ મળે.

——:o:——

નવજોત્

તથા

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

અવસ્તા--અઇવ્યાઓંઙહનૅમ વા અઇવ્યાઓંઙહયમ્નો, અઇવ્યાઓંઙ્હનૅમ વા બૂજયમ્નો.[1]

સાર--કુસ્તી બાંધતાં અને કુશતી છોડતાં ખોદાનું નામ લેવું.

---

1 હોરમજદ યષ્ટ ક. ૧૬.

સવાલ--નવજોત એટલે શું ?

જવાબ--નવો જોતી અથવા જરથોશતી દીનમાં દાખલ થઈ એ દીનના ક્રિયા કામોમાં નવો ભાગ લેનાર.

સવાલ--કેટલા વરસની ઉમરના બાળકને '**નવજોત્** કરવામાં આવે છે ?

જવાબ--બાળક સાત વરસની ઉમરે પોહચે, ધર્મના મુળતત્વોનું ગ્નાન મેળવે અને ચોકસ **અવસ્તાના** કલામો ભણી જાણે ત્યારે.

સવાલ--સાતજ વરસની ઉમર જોઇએ કે વધતી ઓછી ચાલે?

જવાબ--ઓછી નહી ચાલે, જો બાળક હુશીઆર નહી હોય તો નવ વરસે અને જો નવ વરસેબી તે ધર્મના મુળતત્વો સમજવાને શકતીવાન નહી હોય તો ૧૪ વરસની ઉમરે **નવજોત્** કરવાનું દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું **છે**.

સવાલ--દીનમાં દાખલ થનાર બાળકે કયા કયા **અવસ્તાના** કલામો ભણી જાણવા જોઇએ ?

જવાબ--**અર્ષમ્, યથા, કેમ્ના મજદા, અહુરમજદ ખોદાએ, જસમે અવઙ્હે મજદ, સરોશ બાજ, ગેહ, ખુરશેદ-મેહેરની નીઆયશ, પતેત, અને દીનનો કલમો.**

સવાલ—બાળકને **નવજોત** કરે છે તે દિવસે તેના ઉપર શું ક્રીયા કરવામાં આવે છે?

જવાબ—તે બાળકના તનને ઇજેલા ગઓમીજ અને પાંણીથી અંગોળ કરાવી પાક કરે છે.

સવાલ—તે કેવી રીતે?

જવાબ—સૌથી પેહલાં એક **અથોરનાન** તે બાળકને બાજ ધરાવી દાડમની પાતરી ચવાડે છે પછી ઇજેલો (પવિત્ર કીધેલો) ગઓમીજ ત્રણ વાર પાજંદ કલામો બાજમાં ભણાવતાં પીવાડે છે.

સવાલ—તે પાંજંદ કલામો શું છે?

જવાબ—**ઇન્ ખુરમ, ઇન્ પાકીએ તન્, યોજદાથે રવાન્રા.**

સવાલ—એનો મતલબ શું?

જવાબ—આંએ (ગઓમીજ) મારાં તનની પવિત્રાઇ અને આત્માના સુખને માટે પીઉં છું.

સવાલ—એ ક્રિયા કીધા પછી શું કરવામાં આવે છે?

જવાબ—તે બાળકના તનને પવિત્ર ગઓમીજ અને પાંણીથી પાક કરી, સુદરેહ કુસ્તી સિવાય સઘળાં કપડાં પેહડાવી, પીછોડી ઓઢાડીને જ્યાં અંજુમન બેઠું હોય ત્યાં લાવવામાં આવે છે.

સવાલ--પછી અંજુમનની નજદીક તે બાળક ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે?

જવાબ--જરથોશતી ધર્મના ત્રણ મૂખ્ય ફરમાનો **હુમત, હુખ્ત અને હુવરશત** પ્રમાણે ચાલવાની તથા દુશમત દુજૂખ્ત અને દુજવરસ્ત ને ધીક્કારવાની કબુલાત લેવામાં આવે છે.

સવાલ--કબુલાત લીધા પછી શું થાય છે?

જવાબ--વડા ધર્મ ગુરૂ તે બાળકને ઉભાં રાખી **દીનનો કલમો** ભણાવે છે, પછી એક **યથા અહુવઇરૂયો** ભણતાં તેને **સુદરેહ** પેહરાવે છે જે વખતે સઘળું અંજુમન પણ **યથા અહુવઇરૂયોના** કલામો ભણે છે.

સવાલ--**સુદરેહ** પેહરાવ્યા પછી શું થાય છે?

જવાબ--**વડા ધર્મગુરૂ** કુસ્તી હાથમાં લઇ **અહુરા મજદ યશતની** ખશનુમન પઢે છે. ત્યાર પછી કુસ્તી બાંધવાના કલામો તે બાળકને ભણાવી **કુસ્તી** કમ્મરે બાંધવાની ક્રિયા પુરી કરે છે.

સવાલ--ત્યાર પછી શું ક્રિયા થય છે?

જવાબ--**વડા ધર્મગુરૂ** હોશબામ તથા તંદરોસ્તીના કલામો ભણીને તે બાળકને આશીરવાદ દે છે.

સવાલ--**નવજોત** થનાર બાળક શું એકરાર કરીને **જરથોશ્તી** ધર્મમાં દાખલ થાય છે?

જવાબ--"હું **એકજ ખોદાની** બંદગી કરનાર અને **તેનેજ** સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ **મજદયસ્ની** છે તથા હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કારૂં છું, અશો **જરથોશતને** મારા પેગામ્બર તરીકે કબુલ રાખું છું, તથા **તેવણને** પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું, **મજદયસ્ની** દીન પાક **ખોદાએ** સર્વેનાં ભલાંને કાજે અશો **જરથોશત્** પાસે મોકલાવેલી છે. માટે એ દીનના ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરતો રહીશ,"[1]

---:0:---

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

સવાલ—**સુદરેહ કુસ્તી** કમ્મરે બાંધવાની શું ફરજ છે?

જવાબ—હાજી આપણા ધર્મ પુસ્તકમાં કહેલું છે કે "જે કોઇ પોતાના શરીર ઉપર **સુદરેહ** પેહરે અને

૧ યજશને હા. ૧૨. ક. ૧-૯.

કુસ્તી બાંધે તથા **ગાથા ભણે** તેજ ખરો **મજદયસ્ની** છે, અગર નહી તો તેને **મજદયસ્ની** નહી કેહવો."

સવાલ--સુદરેહનો અર્થ શું ?

જવાબ--સાચ્ચો રસ્તો અથવા રીત. એટલે જેણે સુદરેહ પેહરેલો હોય તેની રીતભાત સારી અને સાચ્ચી હોવી જોઇએ.

સવાલ--**સુદરેહ** કેટલા કટકાનો બનાવવામાં આવે છે ?

જવાબ--નવ કટકાનો. બે પરદા એક આગલો અને એક પાછલો, ગીરેબાન, બે બાંએ અને બેઉ સાંધા આગળની બબે તીરી.

સવાલ--એ નવ કટકા શું શિખાંમણ આપે છે ?

જવાબ--જેમ બે પરદા એક આગળ અને બીજો પાછળ હોવા છતાં એક એક સાથ જોડાયલા છે તેમ આપણીથી ઉમરે વડા, ઉપરીઓ અને ભણેલાઓને ઘટતું માન આપવું અને વડાઓએ તથા સબળાઓએ નબળા તથા હાથ નીચેનાઓને મદદ કરવી.[1]

સવાલ—ગીરેબાન શું જણાવે છે ?

---

૧ સરનામે રાઝે યજાંની સદો ૧૩—૧૫.

જવાબ—આપણે હર હમેશ સવાબના કામો કરવાં અને **જરથોસ્તી દીન** ઉપર બેશક અને બેગુમાન રેહવું.

સવાલ—એ બાંએ શું ધડો આપે છે ?

જવાબ—જેમ **સુદરેહ** પેહરનારાંઓને બાંયમાં હાથ લેવાની જરૂર છે તેમ ભલી મજદયસ્ની દીનના દરેક માણસે કાંઇ બી ધંધા, હુન્નર અથવા ઉધ્યોગમાં રોકાવાની જરૂર છે.[1]

સવાલ—બેઉ બાજુની તીરીઓ (જે ત્રીકોણ આકારની હોય છે) શું શીખવે છે ?

જવાબ—ગોસ્પંદો (જેવાંકે ગાએ, ઘોડા, બકરાં, મેંઢાં વગેરે) ને દુ;ખ નહી દેવું, તથા ધાતુ અને વનસ્પતીનો રૂડો ઉપયોગ કરવો.[2]

સવાલ—**સુંદરેહ** શાનો બનાવવામાં આવે છે ?

જવાબ—રૂના સફેદ કપરાંનો.

સવાલ—રૂનો બનાવવાની મતલબ શું ?

જવાબ—રૂનું કપડું સસ્તું અને સફાઇદાર હોય છે. સસ્તું હોવાથી ગરીબમાં ગરીબ પણ તે મેળવી

---

૧ સરનામે રાઝે યજ્દાની સફે ૧૨—૧૫.

૨ ઉપલીજ ચોપડી સફે ૨૩—૨૩.

શકે છે અને સફાઈદાર હોવાથી જરથોશતી ધર્મનું ફરમાન જાળવી શકાય છે.

સવાલ—એ વિશે જરથોશતી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જવાબ—સ્પએત દએનયાઓ માઝ્દયસ્નોઇશ ઉપમનૅમ.[1]

સવાલ—એની મતલબ કહી સંભળાવો.

જવાબ—સોજાઇ અને સફાઈ એ મજદયસ્ની ધર્મની ઉપમાં છે.

સવાલ—જેણે સુદરેહ પેહરેલો હોય તેની ફરજ શું છે?

જવાબ—જેમ સુદરેહ ધોતો અને સફાઇદાર રાખવાની તેની ફરજ છે તેમ તેણે હમેશાં પોતાના અંતઃકરણને પણ સોજું અને પવિત્ર રાખવું.

સવાલ—કુસ્તી એટલે શું?

જવાબ—જરથોશતી ધર્મ ઉપર મકમ રેહવાની ઇશાંની.

સવાલ—કુસ્તી કમ્મર ઉપર બાંધવાનું કારણ શું?

જવાબ—કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી આપણે એવું બતાવ્યે છીયે કે આપણા દરેક કામમાં મધ્યમ રેહવું.

સવાલ—કમ્મર ઉપરકુસ્તીના આંતા કેટલા છે અને તે શું શિખાંમણ આપે છે.

---

૧ મેહર યશ્ટ ફ. ૧૨૬.

જવાબ—આંતા ત્રણ છે જ્યારે એ આંતા ઉપર આપણી
નજર પડે ત્યારે વિચાર કરવો જોઇએ કે "**સાચા
વિચાર સાચા વચન** અને **સાચાં કામ** ઉપર
હું હમેશાં ઉસ્તવાર રહીશ."

સવાલ—**કુસ્તી** કેટલા દોરા અથવા તારની વણવામાં
આવે છે?

જવાબ—૭૨ તારની.

સવાલ—એ બોતેર તાર શું બતાવે છે?

જવાબ—**યજશનેના** ૭૨ હા અથવા પ્રકરણ.

સવાલ—**યજશને** કોણ ભણે?

જવાબ—**હરેમેહેર** અથવા અગીઆરીમાં **યોજદાથ્રેગર**
મોબેદો.

સવાલ—**કુસ્તી** શાની બને?

જવાબ—ઘેટાંના દીલપરના ઊનની.

સવાલ—ઊનની **કુસ્તી** કેવી રીતે બને છે?

જવાબ—ઊનને કાંતે, વળ દે અને તે વળ દીધેલા દોરાનિ
એક જંતર ઉપર ચઢાવી વણે.

સવાલ—**કુસ્તી** કોણ વણે?

જવાબ—**અથોરનાન્** ટોલાની બાઇડીઓ.

સવાલ—વણી રહ્યા પછી શું કરે?

જવાબ—**મોબેદ** નીરંગ ભણીને વચમાંથી છુટી કરે.

સવાલ—ત્યાર પછી શું થાય?

જવાબ—તેનું પર સવળું કરીને લર અને લરીઓ ગુથે.

સવાલ—લર અને લરીઓ કેટલી?

જવાબ—લર બે અને લરી છ.

સવાલ—એ શાની નિશાની બતાવેછે?

જવાબ—લર વરસના બે ભાગ, જે **હાવન** અને **રપિથવન** છે તેની અને લરી વરસના છ **ગાહુમ્બારની**.

સવાલ—**કુસ્તીના** ચાર ગાંઠ વાળતી વેળાએ શું વિચારવું જોઇએ?

જવાબ—પેહલો ગાંઠ વાળતી વેળાએ **એમ** વિચારવું કે જગતનો બનાવનાર એકજ **ખોદા** છે. બીજો વાળતાં વિચારવું કે **મજદયસ્ની** દીન ખરી છે, ત્રીજો વાળતાં વિચારવું કે અશો **જરથોશતજ** ખોદાના મોકલેલા સાચા પેગાંમ્બર હતા. અને ચોથો વાળતાં વિચારવું કે હમેશાં **નેક કામો** કરીશ અને બદીથી દુર રહીશ.

સવાલ—**કુસ્તીના** ગાંઠ વાળતી વેળા અવસ્તાના કયા કલામો ભણવા?

જવાબ—બે **યથા અહુ વઈર્યો** ભણતાં આગળા બે

અને **અશૅમ વૉહૂ** ૧) ભણતાં પાછલા બંને ગાંઠ વાળવા.

સવાલ—**કુસ્તી** કરતી વેળા કઇ તરફ મોહુ કરવું ?

જવાબ—દિવસે સુરજ તરફ અને રાતે ચંદ્ર, તારા અથવા ચેરાગ સનમુખ.

સવાલ—**કુસ્તી** કઇ કઇ વખતે કરવી જોઇએ?

જવાબ—સવારે બીછાંનેથી ઉઠતાં વાર, હાજતે જઈ આવ્યા પછી, જમવાની અગાઉ, બંદગી કરવાની આગમજ, તથા અસ્વચ્છ જગા ઉપરથી આવ્યા પછી તરત.

સવાલ—**કુસ્તી** કેમ કરવી તે સમજાવો?

જવાબ—સૌથી પેહલાં **ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ અશૅમ વૉહૂ** ૧) ભણીને બદનનાં ખુલ્લા ભાગ, (હાથ, મોહું અને પગ)ને ત્રણ મરતબે પાંણીથી ધોવા.

સવાલ—એ પાંણીથી ધોવાને આપણે શું કહીએ છીએ ?

જવાબ—**પાદીઆબ.**

સવાલ—ત્યાર પછી શું કરવું?

જવાબ—તે ધોએલા ભાગોને સાજા કપડાંએ નુછી એક ચિતે ઉભા રહી આખી **કેમના મજ્દા**

ભણી જવી પછી કુસ્તી કમ્મરેથી છોડી **અહુર-**
મજદ ખોદાય ભણવી.

સવાલ—અહુરમજદ ખોદાય ભણતાં શું ક્રિયા કરવી?

જવાબ—કુસ્તી બેઉ હાથમાં પકડી આહ્રેમન્ અવાદ-
શાન ભણુતાં જમને હાથે પખોરવી, **મનશની**
ગવશની કુનશની ભણુતાં ઉચકવી, અને
હુઇથ્યા વ્રૂરૂશતાંમ્ ભણુતાં કમ્મરે વીતાળવી,
ત્યારપછી આગળ જણાવ્યા પ્રમાંણે ગાંઠ વાળી
જસમે અવઙ્હે મજદ મજદયસ્નો અ-
હુમિ આખી ભણી જવી.

સવાલ—સુદરેહ કુસ્તી પહેડેલાં બાળકની ફરજ શું છે?

જવાબ—પોતાની આખી જીંદગી સુધી સુદરેહ કુસ્તી
વગર ઘરમાં તેમજ બહાર ફરવું નહી, ઉઘાડા
પગ અથવા બોરૂં માથું રાખવું નહી, એક
બીજાનું અજીઠેલું ખાવું નહી, દર હમકારે
આતશ બેહરામ અથવા દરેમેહરમાં જઇ ખો-
દાની બંદગી કરવી, અષોઈ રાખવી, નમ્ર થવું,
સારાં કાંમો કરવાં અને ખરાબ કાંમોથી દુર રહેવું.

——:o:——

ગઓમીઝ્

—:o:—

અવસ્તા—આઅત્ મ્રઑત્ અહુરો મઝ્દાઑ ગઑમએઝ્ઁમ્ અયસોઇશ જરથુશ્ત્ર ગઑમ પઇરિ ઉક્ષાનૅમ્ બિઁખ્ઁમ્ દાઇત્યો-કૅરૅ-તૅમ્ યઑઝ્દાત કઅરોઇશ.[1]

સાર—હોરમજદે કહ્યું કે[2] અએ જરતોશ્તત(માણસોને પવિત્ર કરવાને વાસ્તે) ક્રિયા કરીને પાક કીધેલા ગોધાનો ગઓમીઝ તુંને વાપરવો જોઇએ.

સવાલ--ગઓમીઝ એટલે શું ?

જવાબ--ગાએ અથવા ગોધાનું મુત્ર.

સવાલ--ગઓમીઝ ક્યારે લેવો ?

સવાલ--સવારે બીછાંણેથી ઉઠતાં વાર એક અષૅમ્ વૉહુ ભણી કુસ્તી કરવી ત્યાર પછી ગઓમીઝ લેવો.

સવાબ--ગઓમીઝ કોણનો લેવો ?

જવાબ--ગાઓ અથવા ગોધાનો.

સવાલ--પારસી સિવાયે બીજી કોમના લોકોને હાથનો જીલેલો ચાલે કે ?

---

૧ વંદીદાદ પરગરદ. ૧૯. ક. ૨૧.

જવાબ--નહી ચાલે. પારસીને હાથનોજ જીલેલો જોઇએ, દુરવંદને હાથ વતીક લગાડવા દેવો નહી.

સવાલ--તેનું કારણ શું ?

જવાબ--કારણ કે બીજી કોમના લોકો આપણા ધર્મમાં જણાવેલી પવિત્રાઇ અને પરહેજી રાખતાં નથી જેથી ગઓમીઝની ખુબી અને અસર ઘટી જાયછે.

સવાલ--ગઓમીઝ લેતી વેળા શું ભણવું ?

જવાબ--નિરંગે ગઓમીઝ અને સરોશબાઝ.

સવાલ--ગઓમીઝ શું ભણતાં ચોપડવો ?

જવાબ--સરોશ બાજમાં આવેલી ૫) "**યથા**" ભણતાં શરીરના પાંચે ઉઘાડા ભાગ ઉપર ચોપડવો.

સવાલ--તે કેવી રીતે?

જવાબ--પેહલી "**યથા**" ભણતાં જમણા હાથને, બીજી ભણતાં ડાભા હાથને, ત્રીજી ભણતાં મોહાંને, ચોથી ભણતાં જમના પગની પાટલી અને તળીઆંને અને પાંચમી ભણતાં ડાભા પગની પાટલી અને તળીઆંને.

સવાલ--ત્યારપછી શું કરવું ?

જવાબ--આખી સરોશ બાજ ભણી જવી અને ગઓમીજ ચોપડેલા ભાગને સોજાં પાણીથી ધોઇ નાખી કુસ્તી કરવી.

સવાલ—ગઓમીજ લેવાનું કારણ શું?

જવાબ—શરીર ઉપર ઉડેલા નસા અથવા નજીસાતને એ દૂર કરેછે.[1] તથા ફીર, કોહવાટ વગેરે દરદો ગઓમીજ લગાડવાથી મટી જાયછે, એવું હાલના વિધ્વાન દાકતરોનું પણ મત છે.

સવાલ--બીજી કઈ વખતે ગઓમીજ લેવો જોઇએ?

જવાબ--અંગોળ કરતી વખતે કપડાં છોડીને આખા શરીર ઉપર ત્રણવાર લગાડવો જોઇએ. ત્યારપછી પાંણીથી અંગોળ કરવું.

સવાલ--આપણાં ધર્મની કઇ કેતાબોમાં ગઓમીજ લેવા વિશે જણાવેલું છે?

જવાબ--વંદીદાદ, પેહલવી દીનકર્દ અને રેવાયતો વગેરેમાં.

બેહેશ્ત અને દોઝખ્.

અવસ્તા—વીસ્પ હુમત વીસ્પ હૂખ્ત વીસ્પ હ્વર્શ્ત. વહિશ્તેમ્ અહુઇમ્ અશઓત વીસ્પ દુશમત વીસ્પ દુઝૂખ્ત વીસ્પ દુઝ્વર્શ્ત અચિશ્તૅમ્ અહુઇમ્ અશઓત.

---

1 વંદીદાદ ૫ર. ૧૯. ફ. ૨૦–૨૨.

સાર—સઘળા ભલા વિચારો સાચા સખુનો અને નેક કાંમો બેહસ્ત તરફ લઇ જાયછે અને સઘળાં બુરા વિચારો, જૂઠા સખુનો અને ખરાબ કામો દોજખ તરફ લઇ જાય છે.

સવાલ—બેહેશ્ત એટલે શું?

જવાબ—આએ દુન્યામાં કીધેલાં સારાં કામોનો મરણ પછી મળતો બદલો.

સવાલ—દોજખ એટલે શું?

જવાબ—માણસે આએ દુન્યામાં કીધેલાં ખરાબ કાંમોને માટે પેલી દુન્યામાં તેનાં મરણ પછી મળતી સજા તે દોજખ.

સવાલ—બેહેસ્ત મેળવવાનો રસ્તો શું?

જવાબ—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામો સાથે કીધેલી ખોદાની બંદગી બેહેશ્તનો રસ્તો ખુલ્લો કરેછે.[1]

સવાલ—દોજખથી છુટવાનો ઉપાય શું?

જવાબ—સવાબનાં કામો કરવાં, પોતાની કરણીને પાક રાખવી. ટુકમાં દુશ્મત દુજ્જૂખ્ત અને દુજ્વ-રશ્શત ત્યાગ કરવું.

---

૧ દોઆ નામ સેતાયશને.

સવાલ—સવાબ તે શું?

જવાબ—સચ્ચાઇ, પરોપકાર, દયા, સખાવત, હલાલ રોજી, રૂડો ઉદયોગ, ખોદાની બંદગી અને ધર્મની કેલવણી વગેરે.

સવાલ—ગુનાહ તે શું?

જવાબ—જૂઠાઇ, હરામખોરી, આળસાઇ, દગો, કીનો કપત, અદેખાઇ, અધર્મીપણું અથવા દીનમાં જણાવેલા હોકમો પ્રમાંણે નહી ચાલવું તે ગુનાહ

સવાલ—ગુનાહના કામો માટે મારી માગવાનું આપણું ભણતર કયું?

જવાબ—અવરતા ભાષાના ફ્રસ્તુયે હુમતોઈબ્યસ્ચાના ફરદા ઉપરથી પાજંદ ભાષામાં દસ્તુર આદરબાદ મારાસ્પંદે જોડેલી પતેત પશેમાની.

સવાલ—તમે હમેશાં ગુનાહના કાંમો કરી પતેત ભણો તો ખોદા માફ કરે કે?

જવાબ—અજાણપણે એક વાર ગુનાહ થયલો ખોદા માફ કરે પણ જાંણીજોઇને અનેકવાર કીધેલો ગુનાહ તે કદી માફ કરતો નથી.[1]

---

૧ વંદીદાદ પર. ૩ ૭ ફ. ૨૧

સવાલ—ગુનેહગાર માણુસની મરણ પછી જગ્યા કયાં?

જવાબ—અંધારૂં દોજખ.

સવાલ—દોજખનો અવસ્તા બોલ શું?

જવાબ—**અચિસ્ત અહુ** એટલે સૌથી ખરાબ જીંદગી. બીજો બોલ **દુજો દેમાન** આવે છે અને એનો અર્થ ખરાબ રેહઠાણ.

સવાલ—બેહસ્તનો અવસ્તા બોલ શું?

જવાબ—**વહિશ્ત અહુ** એટલે સૌથી સરસ જીંદગી.

સવાલ—મરણ બાદ આપણાં શરીરનું શું થાય છે?

જવાબ—આએ શરીર ખાકનું બનેલું છે અને તે મરણ-બાદ પાછું ખાખ સાથે મલી જાય છે.

સવાલ—ત્યારે પેલી દુન્યામાં **બેહશ્તનું** સુખ અથવા દોજખનું દુઃખ કોણ ભોગવે છે?

જવાબ—આપણું રવાન અથવા આત્મા.

સવાલ—રવાન ને નેક રાહે ચલાવવાને વાસ્તે આપણાં શરીરમાં બીજી કહી શક્તિ છે?

જવાબ—ફ્રરોહર અથવા **ફ્રવશી.**

સવાલ—રવાન અને ફ્રરોહર સિવાય બીજી કોઇ શક્તિ માણસનાં શરીરમાં છે?

જવાબ—હાજી છે, તેમના નામ અહુ, દએન, અને બઓધ.[1]

સવાલ—એ શબ્દોના અર્થ શું ?

જવાબ—અંતકરણ, કરણી અને બુધ્ધી.

—:o:—

યજદ, અમેષાસ્પંદ, રોજ, માહ, ગાહ અને જશન.

અવસ્તા—વીસ્પૅઇચ અષવનૅમ્ મઇન્યવૉમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે.

સાર—સઘળા પવિત્ર મીનો ઇજદોને હમો વખાંણીએ છીએ.[2]

સવાલ—યજદ અને **અમષાસ્પંદ** એટલે શું ?

જવાબ—વખાંણુ તથા આરાધના કરવા લાયક, અમર્ગ વૃધી કરનારી ખોદાઇ શકિત.

---

૧ યજશને હા ૫૩. ફ. ૧ લો.

૨ સીરોજા.

સવાલ—**અમષાસ્પંદા** અને **યજદા** તે કોણ અને ખોદાએ તેઓને શા વાસ્તે પેદા કીધા ?

જવાબ—**અમષાસ્પંદ** અને **યજદા** ગેબી રીતે વૃધી કરનારા ફરેસ્તા છે. તેઓને આ દુન્યાની સંભાળ રાખવાને માટે ખોદાએ પેદા કીધાછે.

સવાલ—**યજદ** અને **અમષાસ્પંદાની** સંખ્યા કેટલી છે?

જવાબ—એઓની સંખ્યા ૩૩ ની છે જેમાંના ત્રીશના નામ ઉપરથી આપણે રોજ માહ ગણીએ છીએ.

સવાલ—જે ત્રીશ યઝદ અમષાસ્પંદોનાં નામ ઉપરથી આપણાં રોજનાં નામ પડયાં છે તે રોજનાં નામ દો?

જવાબ—

૧	દાદાર અહુરમજદ.	
૨	બેહમન	અમષાસ્પંદ.
૩	અરદીબેહસ્ત	,,
૪	શેહેરીવર	,,
૫	અસ્પંદારમદ	,,
૬	ખુરદાદ	,,
૭	અમેરદાદ	,,
૮	દએપઆદર	દાદાર.
૯	આદર	યજદ.
૧૦	આવાં	યજદ.
૧૧	ખુરશીદ	,,
૧૨	મોહર	,,
૧૩	તેસ્તરતીર	,,
૧૪	ગોશ	,,
૧૫	દએ-પ-મેહર	દાદાર.
૧૬	મેહર	યજદ.
૧૭	સરોશ	,,
૧૮	રશ્ને રાસ્ત	,,

૧૯ ફ્રોખ ફ્રવરદીન યજદ.	૨૫ મીનો અરૂષિસ્વંગ.
૨૦ બેહરામ ,,	૨૬ આશતાદ યજદ.
૨૧ રાંમ ,,	૨૭ મીનો-આસ્માન.
૨૨ ગવાદ ,,	૨૮ જમ્યાદ યજદ.
૨૩ દએ-પ-દીન દાદાર	૨૯ મીનો-મારેસ્પંદ.
૨૪ દીન યજદ	૩૦ મીનો અનેરાંન.

સવાલ—બીજા ત્રણ યઝદોના નામ શું ?

જવાબ—૧ હોમ યજદ.

૨ દહમ ,,

૩ બરજો ,,

સવાલ—મહીનાના નામ આપો?

જવાબ—

૧ ફ્રોખ ફ્રવરદીન.	૭ મેહર યજદ.
૨ અરદીબેહસ્ત અમશાસ્પંદ	૮ આવાં ,,
૩ ખોરદાદ ,,	૯ આદર ,,
૪ તીર યજદ	૧૦ દએ દાદાર.
૫ અમરદાદ અમશાસ્પંદ.	૧૧ બેહમન અમશાસ્પંદ.
૬ શહેરીવર ,,	૧૨ અસ્પંદારમદ ,,

સવાલ—ફ્રવરદીન મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જવાબ—**અહુરમજદ** રોજે નવું વરસ, અરદીબેહશત રોજે **રપિથ્વીનનું** જશન. ખોરદાદ રોજે **ખોરદાદ સાલ** અને ફ્રવરદીન રોજે **અશો ફ્રેરોહરનું** જશન.

સવાલ—અરદીબેહશત મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જવાબ—**અરદીબેહશત** રોજનું જશન, ખુરશેદ રોજથી તે દએ-પ-મેહર રોજ સુધી **મઇદયો જરેમ** ગાહમ્બાર.

સવાલ—ખોરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જવાબ—ખોરદાદ રોજે **ખોરદાદ અમષાસ્પંદનું** જશન.

સવાલ—તીર મહિનામાં કેટલાં જશન્?

જવાબ—તીર રોજે **તીરીઆનનું જશન્**, તથા ખુરશેદ રોજથી દએ-પ-મેહર રોજ સુધી **મઇદયો શહેમ** ગાહમ્બાર.

સવાલ—અમરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર?

જવાબ—રોજ ૭ મો **અમરદાદ અમષાસ્પંદનું** જશન.

સવાલ—શેહરીવર મહિનામાં કેટલાં જશન?

જવાબ—રોજ ૪ થો **શેહરીવર અમષાસ્પંદનું જશન** તથા આસ્તાદ રોજથી અનેરાન રોજ સુધી **પઇતિશહેમ** ગાહમ્બારના જશનો.

સવાલ—મેહર મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે?

જવાબ—રોજ ૧૬ મો **મેહરંગાનનું જશન** તથા **અયાથ્રેમ** ગાહમ્બારના જશનો રોજ આરતાદથી અનેરાન સુધી.

સવાલ—આવાં મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જવાબ—રોજ ૧૦ મે **આવાં યજદનું** જશન, જે દીવસથી બપોરે ૧૨–૩ રપિથ્વીનને બદલે બીજી હાવન ભણવી.

સવાલ—આદર મહિનાના તેહવારો કહો?

જવાબ—રોજ ૯ **આદરનું** જશન તથા રોજ ૧૯ અશો ફ્રોહરનું જશન.

સવાલ—દએ મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જવાબ—અહુરમજદ, દએપ આદર, દએપ મેહર અને દએપદીન અને એ દિવસોએ દાદાર અહુરમજદનાં જશનો તથા ખોરશેદ રોજે પેગાંમ્બર સાહેબ **અશો જરથોસ્તનો દિસો**, અને મહેર રોજથી તે બેહરામ રોજ સુધી **મઇદ્યારેમ** ગાહમ્બારના જશનો.

સવાલ—બેહમન મહિનામાં શું તેહવાર પડે છે?

જવાબ—રોજ ૨ જે **બેહુમન અમષાસ્પંદનું** જશન.

સવાલ—અસ્પંદારમદ મહિનામાં પડતા તેહવારના નામૂ દો?

જવાબ—રોજ ૫ મો **હુપ્ત્ અમષાસ્પંદનું જશન,** તથા રોજ ૬ થો **અવરૂદાદ્ સાલ ગાહનું** જશન.

સવાલ—એ મહિનામાં રોજ ૫ મે બીજુ શું કરવામાં આવે છે!

જવાબ—પહરેજગાર મોબેદો કાગળ ઉપર પેહલવી જુબાનમાં ખરફસ્તરોને દુર કરવાની **નીરંગ** લખે છે તથા **રેતી પહરેજે છે.**

સવાલ—એ નીરંગ 'લખેલાં કાગળો તથા રેતીને શું કરે છે?

જવાબ—ધાર્મીક જરથોસ્તીઓ તે કાગળો દિવાલે અથવા થાંબલે ચોંહતાડે છે અને રેતી ઘરમાં છાંટે છે જેથી કસારાં, ઉધાઇ વગેરે ખરફસ્તરો દુર રેહ છે.

સવાલ—એ મહિનામાં બીજા શું તેહવારો પડેછે?

જવાબ—આસતાદ રોજથી તે **વહીશતોઇશત્ ગાથાના** દિવસો સુધી **મુકતાદના** ૧૦ દિવસો.

સવાલ—**મુક્તાદ** એટલે શું?

જવાબ—મુકતી પામેલા આત્માઓની આરાધના કરવાના દિવસો. એ દશ દિવસો **ફ્રરવરદેગાન**ના દિવસો તરીકેબી ઓળખાએ છે.[1]

સવાલ—એ દશ દિવસોમાં વધારે અગતના દિવસો કયા?

જવાબ—આશતાદ, મારેસ્પંદ અનેરાન અને હમસ્પથ્મએદેમ ગાહમ્બારના પાંચ દિવસો.

સવાલ—મારેસ્પંદ રોજે શું જાંણીતો બનાવ બન્યો હતો?

જવાબ—અશો **જરથોશતે** પાદશાહ **ગોશતાસ્પની** દરબારમાં ઘણાએક **મોજેજા** કરી બતાવ્યા હતા. જેથી એ રોજને **દિને બેહ મિનો મારેસ્પંદ કરી કહેછે.**

સવાલ—વેહશતોઈશત ગાથાનો દિવસ કયાં નામથી ઓળખાએ છે?

જવાબ—એ દિવસ વરસની આખેરીનો છેલ્લો હોવાથી આખા વરસમાં જેબી કાંઇ ગુનાહના કામો થયાં હોય તે માટે પશ્ચાતાપ કરી **ખોદાની** હજુર માફી માંગવાનો છે તેથી એને **પતેતીનો** દિવસ કહેછે.

સવાલ—**હમકારાના** નાંમો આપો.

---

૧ આફ્રીનગાને અરદાફ્રવશ.

જવાબ--અહુરમજદ, દએ-૫--આદર, દએ-૫-મેહર, દએ-૫-દીન.

બેહમન, મોહર, ગોશ, રાંમ.

અરદીબેહસ્ત, આદર, સરોશ, બેહરાંમ.

શેહરીવર, ખુર, મેહર, આસ્માન, અનેરાન.

અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અરદ,[2] મારેસ્પંદ.

ખોરદાદ, તીર, **અરદાફ્રવશ,**[3] ગોવાદ.

અમરદાદ, રશને, આસ્તાદ, જમ્યાદ.

સવાલ--**હુમકારા** એટલે શું ?

જવાબ—સાથે કાંમ કરનારા ફરેસ્તાઓ.

સવાલ--દરેક હુમકારાનો વડો ફરેસ્તો કયો ?

જવાબ--અહુરમજદ, બેહમન, અરદીબેહસ્ત, શેહરીવર, અસ્પંદાર, ખોરદાદ, અને અમરદાદ,

સવાલ--એઓને કયા નામથી ઓળખેલા છે?

જવાબ--અમેષાસ્પંદ. એમની સંખ્યા ૭ છે તેથી આપણા ધર્મ પુંસ્તકમાં **હફ્ત અમષાસ્પંદ** એવાં નામથી એઓને ઓળખેલા છે.

સવાબ--વરસમાં કેટલીવાર **ગાહુમ્બારના** જશનો પડે છે?

---

૧ ખુરશેદ. ૨ અરશીશવંગ. ૩ ફ્રવરદીન.

જવાબ--વરસના ૭ **ગાહમ્બાર** હોય છે તેમના નાંમ--

૧. મઇદયો જરૅમ.	૪ અયાથ્રૅમ.
૨ મઇદયો શૅમ્	૫ મઇદિયારૅમ્
૩ પઇતિશહેમ્	૬ હમસ્પથ્મએદેમ્

સવાલ--ગાહમ્બાર એટલે શું?

જવાબ—પાક **ખોદાતાલા**ની ઉત્તમ કરામતોની યાદ તાજી કરી તેની બંદગી કરવા માટે સઘળા હમદીનોએ એકઠા મળવાનો વખત.

સવાલ—ગાહમ્બાર કરવાની મતલબ શું?

જવાબ—ભાઇબંધી અને એક સંપીનો વધારો કરવાની.

સવાલ—અસલી ઇરાંનીઓ કેવી રીતે **ગાહમ્બાર** કરતા હતા?

જવાબ--એ દિવસોએ ઇરાંની પાદશાહો પોતાની તમામ રૈયત સાથે ભેલાઇને **ખોદા**ની સ્તુતી કરતા, તથા ઇજેલા ખોરાકની સઘળાઓ એક સુફરે બેશી **ચાશણી** કરતા. ગરીબ અને તવંગર વચ્ચે કશો ફરક રાખતા હતા નહી.

સવાલ--શું **ગાહમ્બાર** કરવાની આપણી ફરજ છે.

જવાબ—હાજી. પાક ખોદાએ ઠંડી, ગરમી,[1] વરસાદ વગેરે જે જુદી જુદી મોસમો પેદા કરી આપણને સુખ આપ્યું છે તે માટે તેના વખત ઉપર તે સાહેબનો જરૂર આભાર માનવો જોઇએ.

સવાલ—ગાહમ્બારના વખત ઉપર ખોદાયે શું શું પેદાયશ પેદા કીધી?

જવાબ—આસમાન, પાંણી, જમીન, ઝાડપાણ, ગોસ્પંદ અને માણસો.[2]

સવાલ—પાંચ **ગાથા**ના નામો આપો.

જવાબ—**અહુનવત, ઉશતવત્, સ્પેન્તોમદ, વોહુ-ક્ષથ્ર** અને **વહિશ્તોઇશત.**

સવાલ—**ગાહ** એટલે શું તથા દિવસની કેટલી **ગેહ**?

જવાબ—**ગાહ** અથવા **ગેહ** એટલે વખત. દિવસની પાંચ ગેહ હોયછે.

સવાલ—પાંચે ગેહના નામ આપો.

જવાબ—**હાવન, રપિથ્વન, ઉજીરન, અઇવિસ્રૂથ્રેમ્** અને **ઉશહીન.**

સવાલ—**હાવન**નો વખત કયાંથી કયાં સુધી?

---

૧ વીસ્પરદ કરદો ૨ જો ફ. ૨.

૨ આફ્રીને ગાહમ્બાર.

જવાબ—સવારે ઝઝકણું થયા પછીથી તે બપોરે ૧૨ વાગા સુધી.

સવાલ—રપિથવનનો વખત કયાં સુધી?

જવાબ--બપોરે ૧૨ વાગા પછીથી તે ત્રણ વાગા સુધી.

સવાલ--ઉજીરન ગેહ કયારે થાય?

જવાબ--પાછલા પોહરના ત્રણ વાગાથી તે સાંજના અંધારૂં થાય ત્યાં સુધી.

સવાલ—અંધારૂં થયા પછી કઇ **ગેહ** શરૂ થાય અને તે કયાં સુધી?

જવાબ--**અઇવિસ્રુથ્રીમ** રાતે બાર વાગા સુધી.

સવાલ—**ઉશહીનગેહ** કયારે ભણાય?

જવાબ--રાતના બાર વાગાથી તે પ્રભાત થાય ત્યાંસુધી.

ખોદાને અરજ

ઓ આલમ ખાવંદ પરવરદેગાર;
ઓ પુર શક્તિવાન અને પુરતું દેનાર;
ઓ રક્ષક માણુસો ને કુલ જાનદાર;
દયાળુ માયાળુ ને અન્ન દાતાર.
હાથો બેઉ જોડી નમાવીએચ સર;
આ બંદગી અમારી કબુલ તુંજ કર.
ભૂલ ચૂક ગુનાહ માફ કર તું કરીમ,
અહંકાર અભિમાન દુર કર રહીમ.
ભાઇબંધ અમે આએ વિધ્યાર્થી,
શિખવ કામ સરવને પરમાર્થી,
વિચારો વચનો અને કામો નેક,
ભલાં મન સાથે પવિત્રાઈ છેક.
નિષ્ટા નજર ને દયાનત સૌ પાક,
પરોપકાર સાથે સખાવત આપ.
ખંત ઉધ્યોગ, મહેનત ને બાજુબળ,
આપ અમને મેળવવા રોટીને જળ.

જરથોશતી હોરમજદી દીનનું ઇમાન,
જાળવ્યે અમે તે જર જીવ સમાન.
માબાંપ ને ઉસ્તાદ તરફ તાબેદાર,
હુકમો તેઓના બજા લાવનાર.
તાબેદારી ને ઇમાનદારી
થી કરીએ વતન રાજ વફાદારી.
મળે જેથી આબરૂ, ઇજત, જશ, માન,
દુઆ એ અમારી કર તું તમામ.

દોહરા.

દયાળુ અહુરમજદ તું, જેહાંનના કિરતાર.
સર્વ વ્યાપક ને વળી, રચના રે રચનાર.
સર નમાવીને રે ખુદા, જોડીને બેઉ હાથ.
કરગરી અમે માંગીએ, તુંજ મદદ જગનાથ.
બક્ષ અમને બુદ્ધી ને, એલમનો ભંડાર.
જેથી હાંસલ ફાયદા, કરીએ અમે અપાર.
હુમત હુખ્ત હુવૂરશત જે, જરથોશતી ફરમાન,
સમાએલાં છે તેમાં, ખરી ઇજત ને માન.
ફરમાન ગુરૂ માબાપનું, બજાવીએ ધરી ટેક.
મતિ એવી તું આપજે, અએ અહુર નેક.
